

MARTTI LUTHER

Kristityn puolustuksena on Herra Kristus

Kristityn tulee nyt vain oppia tätä käsittämään ja käyttämään hyväkseen, kun sota syttyy, kun nimittäin laki hänen kimppuunsa syyttäen hyökkää, synti mieliä niellä tai heittää hänet helvetin kitaan sekä omatunto soimaa: sitä ja sitäkin olet tehnyt, sinä olet syntinen ja kuoleman ansainnut j. n. e. Silloin kristitty turvallisesti vastatkoon niin, valitettavasti on totta että olen syntinen ja olen kuoleman ansainnut, sikäli olet oikeassa; mutta älä lähdekään sentään minua tuomitsemaan ja surmaamaan, sillä sen estää tekemästä toinen, ja hänen nimensä on Herrani Kristus, jonka sinä syyttömästi tuomitsit ja surmasit. Tiedäthän itsekkin, miten hänen kimppuunsa hyökätessäsi itsesi poltit, menetit kaikki oikeutesi minuun sekä kristittyihin. Kristus ei kantanut ja voittanut syntiä ja kuolemaa itseänsä, vaan meitä varten. En sentähden myönnä sinulle mitään valitusvaltaa eikä oikeutta ylitseni, vaan minä päinvastoin syytän sinua, kun oikeudettomasti minua hätyytät, vaikka hän jo sinut on tuominut ja voittanut, jotta jättäisit minut häiritsemättäsi ja syyttämättäsi. Vaikkapa voitkin tarttua lihaani ja sen syödä, et kumminkaan saa mitään aikaan etkä mitään voi, jouduthan vain nielemään oman otasi ja käyt siten surmillesi. En näet enää ole se henkilö, jota etsit, nimittäin ihmislapsi, vaan nyt olen Jumalan lapsi, sillä olen kastettu hänen vereensä ja tullut osalliseksi hänen voitostansa sekä kaikilla hänen tavaroillaan varustettu.

Katso, näin on kristittyjen varustauduttava tällä Kristuksen voitolla lyödäkseen perkele pakosalle, myöntämättä hänelle minkäänlaista tilaisuutta väittelyyn, vaan sanoen: kuinka rohkenetkaan ruveta kristittyä syyttämään



ja vaivaamaan? Etkö tiedä, kuka on Herrani, ja mitä hän voi tehdä? Ja ken sen tehdä saattaa, menettelee aivan oikein, ilomielin ja häntä halveksien vastatessaan: mene matkoihisi, kun olet niin kiukkuinen, jätä minut rauhaan ja häpeä! Jos tahdot näyttää pistämis- ja iskemistaitoasi, mene hänen luokseen, joka tuolla ylhäällä istuu, ja tappele hänen kanssaan; jos sinulla on jotain kannetta, syytä minua siellä tuomarini edessä, niin saat nähdä, mitä voitat! -Mutta sinnepä hän ei mene, sillä hän hyvin tietää siellä jo hävinneensä ja saaneensa kuolemantuomionsa, sentähden hän pakenee häntä kuten ristiä. Eikä hän liioin mene hätyyttämään törkeitä, hurjia ja suruttomia ihmisiä, jotka eivät synnistä ja kuolemasta mitään välitä, sillä hehän ovat jo ennestään hänen vallassaan, vaan hän ahdistaa meitä, jotka Kristusta etsimme ja haluamme vapautua synnistä ja kuolemasta, riistääkseen Kristuksen pois sydämeistämme ja pelottaakseen ja sortaakseen meitä synnillä ja kuoleamalla, jotta joutuisimme epätoivoon ja kokonaan hänen valtaansa heittäytyisimme. Sentähden on meidän yhä uudestaan karkoitettava hänet luotamme vetoamalla siihen voittoon, joka meillä on Kristuksessa, siis sulkeuduttava niin Kristukseen ja hänessä pysyttävä, ettei perkele pääse kimppuamme. Hän tietää kyllä ettei hän saa mitään aikaan, niinkauan kuin me vain uskossa lujina pysymme.

Kuolleitten ylösnouseminen. Apostoli Paavalin 1 Korinttolaiskirjeen 15 luvun selitys, s. 279 –281. Suom. N.E. Wainio. SLEY. Helsinki 1908. Otsikointi MB

Risti vain

”Risti yksin on teologiamme”, lausui Luther kerran. Koko pelastushistoria huipentui hetkeen, jolloin Jumalan Poika antoi itsensä kuolemaan edestämme pitkäperjantaina. Risti oli Jumalan ratkaisu synnin ongelmaan. Ristillä synnin valta murtui, kun syntimme sovitettiin kertakaikkisesti.

Jumala tunnetaan oikein vain ristin kautta. Vain ristillä näemme sen, millainen Jumala todella on. Juuri kätkeytymällä Jumalan kirkkaus loisti kaikkein suurimmillaan. Silloin, kun kaikki se, mitä emme yhdistä Jumalaan – heikkous, veren virtaaminen, hermokivut, jano, uupuminen, hengityksen lakkaaminen – vallitsee, silloin Jumala nähdään todellisesti. Hän, joka ei voi kärsiä, kärsi. Hän, joka ei voi kuolla, kuoli. Hän, jota Jumala ei voi hylätä, hylättiin. Rakkaus vei Jeesuksen ristille. Rakkaudessaan hän myös haluaa, että tämä ristin hullutus voisi painua sinun sydämeesi, jotta ymmärtäisit henkilökohtaisesti, mitä me pääsiäisenä oikein juhlimme.

Vaikka risti onkin pelastushistorian huipentuma, se ei ole kaikki, mitä Jeesus teki edestämme. Ristiä edelsi sikiäminen Pyhästä Hengestä, syntyminen neitsyt Mariasta ja 30 vuotta maanpäällistä vaellusta. Ristin jälkeen seurasi ylösnousemus, 40 päivää kirkastettuna maan päällä ja taivaaseen astuminen. Tämä Luterilainen kutsuu sinua ihmettelemään, mitä kaikkea Jumalan Poika teki edestäsi, jotta voisit päästä iankaikkiseen iloon. Risti antaa oikean näkökulman katsoa kaikkia näitä tapahtumia, koska ristillä näemme sekä Jumalan vihan kauheuden että hänen armonsä ehdottomuuden kaikkein kirkkaimmillaan.

Meillä ei ole mitään muuta toivoa kuin risti. Meidän ei pidä koskaan jättää sitä taaksemme, vaan aina palata sen äärelle, kun olemme eksyneet pois. Risti ei menetä koskaan ajankohtaisuuttaan.

Jumala antakoon siunauksensa, että saisimme tänä paaston aikana vaeltaa hengessä Vapahtajamme kanssa kohti Golgataa ja ihmetellä hänen suunnatonta rakkauttaan meitä kohtaan!

Mika Bergman

Hänelle luettiin meidän syntimme

Kristus on tullut Vapahtajaksemme. Tämä merkitsee, että hän on ottanut pois synnin, joka orjuuttaa koko ihmiskuntaa. Otsikkomme mukaisesti hänelle luettiin syyksi koko ihmiskunnan syntivelka.

Raamattu opettaa sitä, että Kristukselle luettiin meidän syntimme, mm. Jes. 53:4-5a:ssa: ”Meidän sairautemme hän kantoi, meidän kipumme hän sälytti päällensä. Me pidimme häntä rangaistuna, Jumalan lyömänä ja vaivaamana, mutta hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden.” ja 2 Kor. 5:21a:ssa: ”Sen, joka ei synnistä tiennyt, hän meidän tähtemme teki synniksi.” Johannes Kastaja viittasi Jeesukseen ja sanoi: ”Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois (eli kantaa) maailman synnin!” (Joh. 1:29)

Näissä raamatunkohdissa Kristuksen työtä tarkastellaan kahdesta näkökulmasta. Toisaalta Isä Jumala luki ihmiskunnan syntivelan Kristukselle. Toisaalta Kristus itse sälytti meidän syntimme päällensä. Asia on samantapainen kuin se, että Jeesus toisaalta kuoli ja toisaalta antoi henkensä meidän syntiemme tähden. Näin Raamattu tuo esiin sen, että hän uhrasi itsensä syntien sovitukseksi ja teki sen vapaaehtoisesti.

Se, että synnit on luettu Kristuksen päälle, on valtava lohdutus. Koska näin on tapahtunut, ei uskovan enää koskaan tarvitse kantaa syntejä. Usko Jeesukseen Vapahtajana omistaa sen sovitustyön, jonka hän on tehnyt. Se on kokonainen, kaikkia syntejä koskeva anteeksiantamus, joka on iankaikisest pätevä Jumalan edessä.

Yllä mainitut raamatunkohdat asiayhteydessään liittyvät myös Kristuksen sovitustyön tarkoitukseen. Profeetta Jesaja jatkaa: ”Rangaistus oli hänen päällensä, että meillä rauha olisi, ja hänen haavainsa kautta me olemme paratut.” (Jes. 53:5b) Apostoli Paavali opettaa: ”... että me hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi.” (2 Kor. 5:21b) Näin usko Kristuksen armotyöhön tuo rauhan sydämeen ja tekee uskovan Jumalan vanhurskaudesta osalliseksi.

Kimmo Närhi

Sikiämisellään hän pyhitti sikiämisemme

”Minä olen synnissä syntynyt ja äitini on minut synnissä siittänyt.” (Ps. 51:7) Näin sanotaan psalmissa, jonka Daavid sanoi jouduttuaan kohtaamaan oman raskaan syntisyytensä. Psalmi tuo esiin sen kipeän tosiasian, että synty ulottuu ihmisen syvimpään olemukseen asti. Ihmisen elämästä ei voi erottaa mitään synnitöntä jaksoa. Taipumus pahaan on olemassa alusta alkaen.

Jumalan luomistyö on hyvä, mutta se on meissä särkynyt, turmeltunut ja likainen, mitä ilmaisua sitten halutaankin käyttää. Ihmissessä on perustavanlaatuisia vikaa, eikä tämän tosiasian muuttaminen onnistu parhaimmillaan inhimillisillä yrityksillä.

Kristuksen synnitön sikiäminen on sen vuoksi tärkeä uskonkohta. Jeesus ei olisi voinut saattaa kaikkea ennalleen, jos hän itse olisi ollut samalla tavalla vaurioitunut kuin me. Jeesuksen ihmisyyden oli oltava puhdas, jotta hän voisi puhdistaa meidät.

Eikä ollut mahdollistakaan, että Jumalan Pojalla olisi ollut omaa

syntiä. Jumala ei voi olla syntinen. Se maailman synty, jota hän kantoi (Joh. 1:28) oli hänelle vieras kuorma: se oli meidän taakkamme, ei hänen. Siksi Jeesuksen oli mahdollista sovittaa meidät Isän kanssa kantamalla se sijassamme. Jeesus ei siis omaksunut syntistä ihmisluontoa, kuten jotkut opettavat.

Jeesus tuli ihmiseksi ainutlaatuisella, poikkeuksellisella tavalla. Kun Korkeimman voima varjosi neitsyt Marian (Luuk. 1:35), tapahtui ainutkertainen sikiäminen ilman miehen vaikutusta. Perisynti ei välittynyt Jeesukselle.

Koska Jeesus oli kaikessa meidän sijassamme, myös hänen synnitön sikiämisensä tapahtui meitä varten. Se pyhittää meidän sikiämisemme synnissä. Ihmisen elämänkaari on pyhitetty aivan alusta kuolemaan saakka, lunastettu niin, että saamme vapautuksen kaikesta synnistä. Alku on tärkeä. Niin oli myös Jeesuksen pelastustyön alku. Se oli hänen synnitön sikiämisensä, joka tapahtui meidän pelastukseksemme.

Vesa Hautala

Kristuksen syntyminen ja meidän uusi syntymämme

Syntiinlankeemuksen myötä kaikki ihmiset syntyvät tähän maailmaan synnin alaisina: ”Katso, minä olen synnissä syntynyt, ja äitini on minut synnissä siittänyt.” (Ps. 51:7) Siksi kaikki ihmiset ovat luonnostaan kulke-massa kohti kadotusta.

Mutta on yksi ihminen, joka on syntynyt maailmaan ilman syntiä: Jee-sus. Jumalan Poika omaksui persoonaansa ihmisluonnon. Jeesus on tosi Jumala ja tosi ihminen samassa persoonassa. Hänessä ei ole syntiä. Niinpä Jeesus on sellainen ihminen, jollaiseksi Jumala oli ihmisen tarkoittanut. Jeesus täytti Jumalan lain täydellisesti eikä koskaan rikkonut Jumalan la-kia. Jeesus eli kaikessa Jumalan tahdon mukaisesti.

Me sen sijaan emme ole eläneet kaikessa Jumalan tahdon mukaan. Koska olemme jo sikiämisemme hetkellä perineet synnin turmeluksen, me teemme elämässämme paljon syntiä. Me olemme ansainneet kadotuksen. Sellaisina kuin itsessämme olemme, emme voi päästä taivaan valtakun-taan. Siksi Jeesus sanoikin: ”Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: joka ei synny uudesti, ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa. – Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: jos joku ei synny vedestä ja Hengestä, ei hän voi päästä sisälle Jumalan valtakuntaan. Mikä lihasta on syntynyt, on liha; ja mikä Hengestä on syntynyt, on henki.” (Joh. 3:3–6)

Ihmisen täytyy siis syntyä uudestaan, jotta hän voisi päästä Jumalan valtakuntaan. Tämä tapahtuu pyhässä kasteessa. Siinä Jumala uudestisy-nnyttää ihmisen Jumalan lapseksi ja antaa hänelle pelastavan uskon ja syn-tien anteeksiantamuksen. Raamattu sanookin kastetta uudestisyntymisen pesuksi (Tiit. 3:5). Kaste ei uudestisyntynyttä veden takia sinänsä, vaan koska Jumala on liittänyt kasteeseen lupauksen. Jumalan sana antaa kasteelle sen uudestisyntyttävän voiman. Niinpä Jumalan sana itsessään on voimallinen uudestisyntyttämään ihmisen, niin kuin esimerkiksi Pietari kirjoittaa: ”— te, jotka olette uudestisyntyneet, ette katoavasta, vaan katoamattomasta siemenestä, Jumalan elävän ja pysyvän sanan kautta.” (1. Piet. 1:23)

Kun Jumala uudestisyntyyttää ihmisen, silloin hän saa uuden luonnon, joka haluaa elää Jumalan tahdon mukaan. Hänestä on tullut uusi luomus: ”Siis, jos joku on Kristuksessa, niin hän on uusi luomus; se, mikä on van-haa, on kadonnut, katso, uusi on sijaan tullut.” (2. Kor. 5:17) Vielä täällä maan päällä meissä riippuu kiinni myös vanha luontomme. Mutta taivaan kirkkaudessa vanha luontomme katoaa lopullisesti ja jäljelle jää vain se uusi luonto, jonka Jumala on meihin synnyttänyt. Niin siis kasteen ja us-kon kautta Kristukseen olemme jo nyt uusia luomuksia, olemme syntyneet uudesti Jumalan lapsiksi, ja odotamme sitä päivää, kun vihdoin pääsemme lopullisesti eroon synnin turmeluksesta.

Dani Puolimatka

Lain Herra lain alaisena



Jumala on antanut lakinsa ihmisille. Hän on velvoittanut meidät noudattamaan sitä. Jumala itse ei kuitenkaan ole lakinsa alla. Hän on sen yläpuolella, koska Jumalan yläpuolella ei voi olla mitään. Muuten se olisi Jumala.

Jumalan ja lain suhde on tärkeä pitää mielessä, kun pohdimme sitä, mikä suhde Vapahtajallamme oli lakiin. Kun tunnustamme, että hän on tosi Jumala, silloin on selvää, ettei hän ole itsensä tähden lain alainen – ei edes silloin, kun hän tuli ihmiseksi. Tämä käy ilmi muun muassa Jeesuksen sanoista: ”Ihmisen Poika siis on sapatinkin herra” (Mark. 2:28). Paavali kuitenkin kirjoittaa: ”Mutta kun aika oli täytetty, lähetti Jumala Poikansa, vaimosta syntyneen, lain alaiseksi syntyneen, lunastamaan lain alaiset, että me pääsisimme lapsen asemaan.” (Gal. 4:4-5).

Jumalan Poika tuli todella lain alaiseksi. Ei itsensä tähden, vaan

meidän tähtemme. Ihmisenä hän pystyi tulemaan lain alaiseksi ja siten lunastamaan meidät vapaiksi. Hän tuli lain alle, jotta voisi täyttää sen puolestamme ja hyvittää sen, ettemme ole pitäneet lakia. Jeesuksessa meillä on se lain täyttämys, jota ilman kukaan ei voi elää ikuisesti Jumalan yhteydessä.

Jumalan Pojan lain alaiseksi tuleminen kertoo meille, että hän on tehnyt edestämme aivan kaiken. Meidän ei tarvitse eikä tule yrittää kelvata teoillamme Jumalalle, koska Jeesuksen tähden meillä on kaikki teot, mitä ikinä tarvitsemme. Kun omatunto syyttää siitä, ettemme ole eläneet Jumalan tahdon mukaan, silloin saamme lohdutautua sillä, että Jeesus kuitenkin on. Meidän edestämme. Siksi sinä et tarvitse tekoja kelvataksesi Jumalalle. Pelastus on armosta. Se on lahja. Sen saa vain ottaa uskolla vastaan.

Mika Bergman

Kristuksen kaste ja meidän kasteemme

Kristuksen kaste oli merkittävä tapahtuma. Tästä kertoo se, että kaikki evankeliumit vievät lukijan Jordanille ihmettelemään sitä, että Vapahtaja oli Johannes Kastajan kastettavana. Se oli todella ihmeellinen tapahtuma, niin ihmeellinen, että kastajakin ihmetteli, mitä Jeesus oli tekemässä: ”Minun tarvitsee saada sinulta kaste, ja sinä tulet minun tyköni!” (Matt. 3:14). Jeesus kuitenkin vastasi hänelle: ”Salli nyt; sillä näin meidän sopii täyttää kaikki vanhurskaus” (Matt. 3:15). Jeesuksen ei olisi tarvinnut ottaa kastetta itsensä tähden, mutta ottamalla sen hän vihkiytyi lunastajan virkansa. Hän aloitti julkisen työnsä, matkan kohti Golgataa.

Kun Jeesus kastettiin, taivaat avautuivat, Jumalan Henki laskeutui hänen päälleen ja kuului ääni: ”Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt” (Matt. 3:17). Ei ole vaikea nähdä, miten tämä kuvaus soveltuu myös meidän kasteeseemme. Onkin hyvä ajatella, että ottamalla kasteen Kristus on pyhittänyt meidän kasteemme! Koska Kristus kerran kastettiin meidän edestämme, meille lahjoitetaan kasteessa kaikki se, mitä hän julkisen toimintansa aikana teki tähtemme.

Luther kirjoittaa: ”Älä suinkaan ajattele taikka sano, että sinä sen tähden, kun olet syntinen, katsot ylen kasteesi tai pidät sen halpana, ikään kuin se ei olisi Kristuksen kasteen arvoinen, tai ettet huoli ottaa vastaan Kristuksen kastetta. Niin älä suinkaan tee niin. Se ei olisi tehty; älä erota sinun kastettasi Kristuksen kasteesta. Sinun on kasteellasi tuleminen Kristuksen kasteeseen, siten että Kristuksen kaste olkoon sinun kasteesi ja sinun kasteesi Kristuksen kaste ja molemmat yksi kaste.” (Jeesuksen kaste Jordanissa, s. 23. [Suom. ei mainintaa]. Viipuri 1914. Varovasti kielellisesti uudistanut: MB.)

Nykyään monet kieltävät Johanneksen Kasteen ja kristillisen kasteen välisen yhteyden. Johanneksen Kastetta ei haluta nähdä kasteena syntien anteeksiantamukseksi. Sitä ei nähdä uudestisyntymisen pesuna. Tämän yhtenä haittana on se, että meidän kasteemme ja Kristuksen kasteen välinen yhteys katkeaa. Kristuksen kasteella ei ole muuta merkitystä pelastuksemme kannalta kuin se, että kyseessä oli Jeesuksen muodollinen vihkiytyminen Lunastajan virkaan. Mutta kun näemme Johanneksen Kasteen armonvälineenä, voimme katsoa Kristuksen kastetta ja nähdä siinä kaiken sen, mitä tapahtui omassa kasteessamme. Näin se on aivan erityisen lohdullinen.

Mika Bergman

Kristuksen taistelu Getsemanessa

Vapahtajan taistelu Getsemanessa on kuvattu Matt. 26:36-46:ssa: "Sitten Jeesus tuli heidän kanssaan Getsemane-nimiselle maatilalle; ja hän sanoi opetuslapsillensa: "Istukaa tässä, sillä aikaa kuin minä menen ja rukoilen tuolla. "Ja hän otti mukaansa Pietarin ja ne kaksi Sebedeuksen poikaa; ja hän alkoi murehtia ja tulla tuskaan. Silloin hän sanoi heille: 'Minun sieluni on syvästi murheellinen, kuolemaan asti; olkaa tässä ja valvokaa minun kanssani.' Ja hän meni vähän edemmäksi, lankesi kasvoilleen ja rukoili sanoen: 'Isäni, jos mahdollista on, niin menköön minulta pois tämä malja; ei kuitenkaan niin kuin minä tahdon, vaan niin kuin sinä.' Ja hän tuli opetuslasten tykö ja tapasi heidät nukkumasta ja sanoi Pietarille: 'Niin ette siis jaksaneet yhtä hetkeä valvoa minun kanssani! Valvokaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen; henki tosin on altis, mutta liha on heikko.' Taas hän meni pois toisen kerran ja rukoili sanoen: 'Isäni, jos tämä malja ei voi mennä minun ohitseni, minun sitä juomattani, niin tapahtukoon sinun tahtosi.' Ja tullessaan hän taas tapasi heidät nukkumasta, sillä heidän silmänsä olivat käyneet raukeiksi. Ja hän jätti heidät, meni

taas ja rukoili kolmannen kerran ja sanoi samat sanat uudestaan. Sitten hän tuli opetuslasten tykö ja sanoi heille: 'Te nukutte vielä ja lepäätte! Katso, hetki on lähellä, ja Ihmisen Poika annetaan syntisten käsiin. Nouskaa, lähtekäämme; katso, se on lähellä, joka minut kavaltaa.'"

Vapahtajan taistelun ensimmäinen osa on, että hän alkoi murehtia ja tulla tuskaan. Koko elämänsä ajan hän kärsi ihmisten valheellisista syytöksistä ja välistä myös siitä, ettei hänellä ollut, mihin päänsä kallistaisi. Getsemanessa alkaa hänen suuri kärsimyksensä, joka huipentuu ristinkuolemaan.

Siinä, että Kristus kokee kärsimystä ja tuntee sen kovaksi, näkyy hänen tosi ihmisyytensä. Hän, joka on oman persoonansa puolesta tosi Jumala ja kuoleman Herra, kokee kärsimystä valmistuessaan henkensä antamiseen. Tämä osoittaa sitä, että syntivelka, jonka tähden hän kärsi, on suuri. Meille tämä näyttää todeksi synnin vakavuuden ja kehottaa katumukseen. Toiseksi Kristuksen kärsimys tulee lohdukseksi, koska hän on meidän sijassamme kärsinyt synnin rangaistuksen.

Vapahtajan taisteluun liittyy myös se, että hän rukoili Isää. Tässä rukouksessa hän toi esiin pyynn-



nön, että Isä ottaisi häneltä pois kärsimyksen maljan. Miten tämä on selitettävissä? Tahtooko Jeesus eri asiaa kuin Isä?

Tässäkin on kysymys Jeesuksen inhimillisestä luonnosta, ei siitä, että hänen ja Isän tahto olisivat erilaisia. Maanpäällisen elämänsä aikana Kristus ei aina ja kaikkialla käyttänyt jumalallisen luontonsa ominaisuuksia. Tämä oli välttämättömyys, että hän voi toimittaa Vapahtajan virkansa, eli kärsiä ja kuolla meidän edestämme. Siihen, että Kristus rukoili kärsimyksestä vapautumista, ei liittynyt syntiä, sillä hän inhimillisen luontonsakin puolesta alistui täydellisesti Isän tahtoon.

Vapahtajan taisteluun kuuluu vielä se, että hänen opetuslapsensa eivät valvoneet hänen kanssaan.

Hän kehotti heitä valvomaan, mutta he nukkuivat. Mitään tukeaa opetuslapsilta hän ei saanut. Heistä yksi oli vielä kavaltava hänet.

Tämä Kristuksen taistelun osa osoittaa sitä, että hän aivan yksin taisteli ja hän myös aivan yksin antoi henkensä Golgatalla. Tämä on meille lohduksi siinä mielessä, että yksin Vapahtaja on kärsinyt ja kuollut meidän edestämme. Tämä on syntiselle valtava lahja. Eivät sinun tekosi, eivät toisten ihmisten teot, vaan yksin Jumalan Pojan uhri on tuonut sinulle syntien anteeksi-antamisen. Näin voit tarkastella Vapahtajan taistelua Getsemanessa soveltaen siihen katumuksessa ja uskossa kalliit sanat ”minun edestäni”.

Kimmo Närhi

Jumala ristiinnaulittiin

Jeesus on Jumalan Poika. Hän on tosi Jumala. Kuitenkin hänet ristiinnaulittiin. Se, mitä hänelle tehtiin, tehtiin Jumalalle.

Voi olla vaikea käsittää, miten ihmeellisestä ja kauheasta asiasta on kyse. ”Jumala ristiinnaulittiin” on vavahduttavin väite mitä voi esittää. Silti se voi jäädä vain totunaiseksi fraasiksi. Annetaan erään puhetaiturin, Johannes Gerhardin, elävöittää asiaa meille:

”Korvia, jotka kuulevat enkelien ylistystä, raastavat synnintekijöiden herjat ja pureva pilkka. Suun, joka tuo julki jumalallisia lauseita ja opettaa enkeleitä, annetaan juoda sappea ja etikkaa. Jalat, joiden astinlaudan eteen kumarrutaan palvoen, isketään nauloin kiinni puuhun. Kädet, jotka levittivät taivaat, ovat pingotettuina ristinpuulle ja siihen naulitut. Ruumista, joka on jumaluuden kaikkeinpyhin sija ja puhtaista puhtain asunto, ruoskitaan ja se lävistetään keihäällä – ei jäänyt koskematta muuta kuin kieli, niin että hän saattoi rukoilla ristiinnaulitsijoidensa puolesta. Hänet, joka hallitsee taivaassa yhdessä Isän kanssa, naulitsevat syntiset kurjalla tavalla ristille.

Jumala kuolee, Jumala kärsii, Jumala vuodattaa verensä. Hinnan suuruuden perusteella voit arvioida vaaran suuruuden. Lääkkeen hinnan perusteella arvioi taudin vaara. Suunnattoman syvät olivat ne haavat, joita ei voitu parantaa muulla keinoin kuin elävöittävän ja eläväksitekevän lihan haavoilla. Ankara oli se tauti, jota ei voitu hoitaa muutoin kuin lääkärin kuoleamalla.” (Johannes Gerhard, Uskon pyhä salaisuus s. 29)

Gerhardin teksti tuo vahvasti esiin, että Jumalan Pojan ristiinnaulitsemiseen liittyy mittaamattomia vastakohtia.

Jumala on ääretön, iankaikkinen, kaikkivoipa ja autuas. Ristillä hän kärsi voimattomana ja rajallisena ihmisenä.

Jumalan Pojan ristiinnaulitseminen oli suurin vääryys, jonka syvyyttä emme täysin kysitä. Luotu häpäisi ja tuomitsi väärin luojansa. Kuitenkin siinä toteutui jumalallinen oikeus. Näin Jumala tahtoi tapahtuvan.

Ristin rangaistuksessa ja vihassa näkyy Jumalan suurin rakkaus. Kärsimyksen syvimmissä pimeydessä Kristus sanoi kirkastuvansa (Joh. 12:23): risti ilmaisi sen rakkauden, jolla Jumala on niin rakastanut maailmaa. (Joh. 3:16) Tämän rakkauden tähden yksikään, joka uskoo häneen, ei joudu kadokukseen, vaan hänellä on iankaikkinen elämä.

Niin paljon kuin Jumala on inhimillisen käsityskyvyn tuolla puolen, niin paljon nämä salaisuudet ylittävät ymmärryksemme. Emme ymmärrä, mutta kunnioitamme palvoen, ja uskomme, että Jumalan Poika ristiinnaulittiin myös meidän edestämme.

Vesa Hautala

Jumalan Poika hylättiin

”Yhdeksännellä hetkellä Jeesus huusi suurella äänellä: ’Eeli, Eeli, lama sabaktani?’ Se on käännettyinä: Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit?” (Mark. 15:34) Ristillä Jeesus oli ihmisten ja Jumalan hylkäämänä.

”Minun ystäväni ja läheiseni pysyvät syrjässä minun vitsauksestani, ja minun omaiseni seisovat kaukana”, sanotaan psalmissa. (Ps. 38:12) Ristin äärellä oli Jeesuksen tuttavvia, seuraajia ja opetuslapsia, mutta Jeesus joutui kokemaan hylätyksi tulemisen, kun opetuslapset pakenivat hänen kiinni ottamisensa yhteydessä. Eikä kukaan voinut kantaa hänen kanssaan sitä tuskaa, jota hän koki. Kukaan ei voinut lohduttaa häntä. Jeesus oli aivan yksin, sillä yksin hän kantoi maailman syntien taakkaa.

Myös hänen kansansa oli hylännyt hänet. ”Minä olen ihmisten pilkka ja kansan hylky”, Kristus valittaa psalmissa. (Ps. 22:7) Ne, joiden kuului rakastaa ja kunnioittaa häntä, halveksivat ja herjasivat häntä hänen syvimmän kärsimyksensä hetkellä. Messias-kuninkaan nöyryytys oli sanoin kuvaamaton.

Kuitenkin ristillä tapahtui jotain vielä käsittämättömämpää. Oli kuin Jumala olisi hylännyt Poikansa. Jeesuksen kasteella taivaasta oli kuulunut ääni: ”Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt.” Kuitenkaan Isä ei tehnyt mitään, kun hänen ainokaistaan kidutettiin ristillä. Taivaat eivät auenneet. Herra ei astunut alas tuomitsemaan Poikansa häpäisijöitä.

Kuitenkin Jumalan rangaistus toteutui tuona päivänä. ”Me pidimme häntä rangaistuna, Jumalan lyömänä ja vaivaamana, mutta hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällensä, että meillä rauha olisi, ja hänen haavainsa kautta me olemme paratut.” (Jes. 53:4–5) Hän tuli hylätyksi, ettei meitä hylättäisi.

Miksi menisit kadotukseen, kun sinulla on Vapahtaja, joka kantoi syntivelkasi? Miksi hylkäisit Jumalan ja jäisit ikuisesti hänen hylkäämäkseen, kun sinulla on Jeesus, joka tahtoi tulla hylätyksi puolestasi? Turvaudu Kristukseen, sillä lunastuksesi on kalliisti ansaittu. Hän ei hylkää sinua.

Vesa Hautala

Kuolema on kukistunut kuolemalla

Johanneksen Ilmestyksessä Jeesus sanoo: ”minä olin kuollut, ja katso, minä elän aina ja iankaikkisesti, ja minulla on kuoleman ja tuonelan avaimet.” (Ilm. 1:18) Kuoleman ja tuonelan avaimet merkitsevät sitä, että Jeesuksella on valta kuoleman ja tuonelan yli. Kuolema ei ole enää pelottava tyranni, joka hallitsee avutonta ihmiskuntaa. Jeesuksen valta on kuolemaa vahvempi ja sillä vallalla hän voi pelastaa omansa kuolemasta.

Jeesus voitti kuoleman omalla kuolemallaan. Hän on itse Elämä. Hänen kuolemansa oli vapaaehtoinen. Se oli meidän kuolemamme. Jeesus kuoli meidän sijassamme. Kaiken, mitä hän teki ihmisenä, hän teki meidän vuoksemme ja meitä varten.

Kuolema on synnin seuraus. Se merkitsee elämän päättymistä. Ilman Jeesuksen pelastustyötä kuolemaa seuraa synnin tähden ikuinen kuolema. Näin on siksi, että Jumalan laki tuomitsee synnin. Niinpä synti vie ikuisen eroon Jumalasta, kadotukseen. ”Kuoleman ota on synti, ja synnin voima on laki.” (1 Kor. 15:56)

Jeesuksen kuolema oli sovituskuolema. ”Kristus on lunastanut meidät lain kirouksesta, kun hän tuli kiroukseksi meidän edestämme – sillä kirjoitettu on: ’Kirottu on jokainen, joka on puuhun ripustettu’”. (Gal. 3:13) Jeesuksen kuoleman myötä lain tuottama kirous on otettu pois, koska synti on sovitettu ja annettu anteeksi.

Jeesus käänsi kuoleman merkityksen päinvastaiseksi: hänen omilleen kuolema merkitseeikin iankaikkista elämää! Heprealaiskirjeessä sanotaan: ”Koska siis lapsilla on veri ja liha, tuli hänkin niistä yhtäläisellä tavalla osalliseksi, että hän kautta kukistaisi sen, jolla oli kuolema vallassaan, se on: perkeleen” (Hepr. 2:14) Jeesuksen kuoleman tähden kuolema ei enää palvele perkeleen suunnitelmaa. Kuolema ei vie kadotukseen, vaan kuollessaan uskovat pääsevät ikuisen autuuteen.

Jeesuksen kuolemaa seurasi ylösnousemus. Kuolemalla ei ole viimeistä sanaa. Kun meidät on kasteessa liitetty Kristukseen, hänen kuolemastaan tulee meidän kuolemamme ja hänen ylösnousemuksestaan meidän ylösnousemuksemme.

Vesa Hautala

Helvetti on voitettu



”Älä pelkää! Minä olen ensimmäinen ja viimeinen, ja minä elän; ja minä olin kuollut, ja katso, minä elän aina ja iankaikkisesti, ja minulla on kuoleman ja helvetin avaimet.” (Ilm. 1:17–18) Kristus on voittanut helvetin vallan. Hänellä on kuoleman ja helvetin avaimet, toisin sanoen, hänellä on täysi valta niiden ylitse.

Koska Kristus on Seurakuntansa pää, ei helvetti voi voittaa Kristuksen Seurakuntaa: ”Ja minä sanon sinulle: sinä olet Pietari, ja tälle kalliolle minä rakennan seurakuntani, ja helvetin portit eivät sitä voita.” (Matt. 16:18)

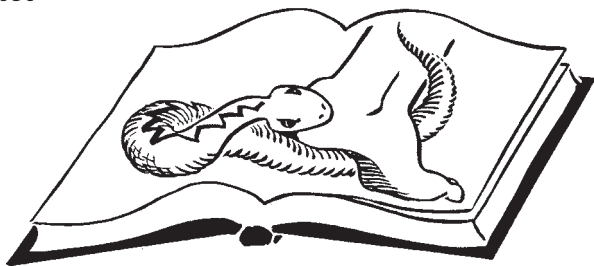
Jeesus on ristillä kärsinyt kaikkien ihmisten kadotustuomion ja siksi paholainen ei voi syyttää meitä meidän synneistämme: ”Ja syttyi sota taivaassa: Miikael ja hänen enkelinsä sotivat lohikäärmettä vastaan; ja lohikäärme ja hänen enkelinsä sotivat, mutta eivät voittaneet, eikä heillä enää ollut sijaa taivaassa. Ja suuri lohikäärme, se vanha käärme, jota

perkeleeksi ja saatanaksi kutsutaan, koko maanpiirin villitsijä, heitettiin maan päälle, ja hänen enkelinsä heitettiin hänen kansansa. Ja minä kuulin suuren äänen taivaassa sanovan: ’Nyt on tullut pelastus ja voima ja meidän Jumalamme valtakunta ja hänen Voideltunsa valta, sillä meidän veljiemme syyttäjä, joka yöt ja päivät syytti heitä meidän Jumalamme edessä, on heitetty ulos. Ja he ovat voittaneet hänet Karitsan veren kautta.’” (Ilm. 12:7–11a)

Kristus on ansainnut kaikille täyden syntien anteeksiantamuksen ristinkuolemallaan. Kaikki synnit on sovitettu. Näin helvetin valta on voitettu. Meidän ei tarvitse pelätä helvettiä, koska Jeesus on voittanut helvetin ja uskon kautta Jeesukseen saamme omaksemme pelastuksen ja syntien anteeksiantamuksen. Jeesukseen uskovina saamme olla varmoja siitä, ettemme joudu helvettiin vaan pääsemme kerran tai vaan kirkkauteen.

Dani Puolimatka

Käärmeen pää on murskattu



Otsikkomme viittaa 1 Moos. 3:15:een: ”Ja minä panen vainon sinun ja vaimon välille ja sinun siemenesi ja hänen siemenensä välille; se on polkeva rikki sinun pääsi, ja sinä olet pistävä sitä kantapäähän.” Tämän ennustuksen Kristuksesta ja hänen sovitustyöstään Jumala lausui käärmeelle Aadamin ja Eevan kuullen. Tämä on ensimmäinen evankeliumi, jonka varassa syntiin langenneet esivanhempamme saivat omistaa syntien anteeksiantamuksen ja iankaikkisen elämän. Sen johdosta käärmeen pään rikki polkeminen pitää sisällään sen, että Kristus on sovittanut kaikki synnit, voittanut kuoleman ja avannut tien iankaikkiseen elämään.

Käärmeen pään rikki polkeminen tarkoittaa sitä, että Kristus on voittanut kokonaan kiusaajan ja synnin vallan. Kiusaajasta peräisin ovat ajallinen kuolema, mutta myös kaikki sairaudet, valheet ja onnettomuudet maailmassa, toisin sanoen synti kaikkine seurauksineen. Kaiken tämän Kristus on voittanut. Jokainen häneen uskova omistaa tuon voiton uskonsa kautta. Näin lain syytösten alla kamppaileva, sairas, monella tavoin erehtynyt ihminen saa Kristuksessa omistaa omantunnon rauhan ja iankaikkisen elämän.

Luterilainen tunnustus viittaa 1 Moos. 3:15:een perisyntien opinkohdassa. Tarkoitus on kahtalainen. Ensiksi torjutaan se väärä oppi, että ihminen omin voimin voisi täyttää Jumalan käskyt ja voittaa kuoleman. Käsillä oleva raamatunkohta asiayhteydessään osoittaa, että ihminen oman luontonsa ja voimiensa puolesta nimenomaisesti on synnin vallan alla. Vaimon siemenen eli Kristuksen tuoma vapautus on nimenomainen vastakohta kaikelle ihmistyölle, joka ei mistään ketään vapauta. Sen tähden Kristuksen voiton oikeaksi vastaan ottamiseksi on välttämätöntä, että ihminen tunnustaa syntinsä ja myös tilansa niin, että hänen omat voimansa ja kaikki ihmisvoimat ovat turhia syntiä vastaan. Silloin evankeliumi tulee katuvalle syntiselle sielun todelliseksi turvaksi ja iankaikkisen elämän varmuksi toivoksi Kristuksen tähden, joka on kokonaan voittanut synnin vallan.

Kimmo Närhi

Kristus on noussut kuolleista, synnit on otettu pois

”Sen tähden [usko] luettiin hänelle [Aabrahamille] vanhurskaudeksi. Mutta ei ainoastaan hänen tähtensä ole kirjoitettu, että se hänelle luettiin, vaan myös meidän tähtemme, joille se on luettava, kun uskomme häneen, joka kuolleista herätti Jeesuksen, meidän Herramme, joka on alttiiksi annettu meidän rikostemme tähden ja kuolleista herätetty meidän vanhurskauttamisemme tähden.” (Room. 4:22–25)

Jeesus kuoli ristillä ottaakseen pois maailman synnin: ”Seuraavana päivänä hän näki Jeesuksen tulevan tykönsä ja sanoi: ”Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin!” (Joh. 1:29) Jeesus otti päälleen kaikkien ihmisten synnit, ja kärsi niiden rangaistuksen ristillä. Tätä varten Jumalan Poika oli tullut ihmiseksi: ”Ja te tiedätte hänen ilmestyneen otta-
maan pois synnit; ja hänessä ei ole syntiä.” (1. Joh. 3:5)

Viaton kärsi syyllisten sijasta, vanhurskas jumalattomien edestä. Mutta koska Jeesus on itsessään synnitön, ei kuolema voinut pitää häntä vallas-
saan. Ja niin Jeesus nousi kolmantena päivänä kuolleista.

Jeesuksen ylösnousemus osoitti sen, että hän oli antanut Jumalalle kelpaavan syntiuhrin. Koko maailman synty on otettu pois. Takeena tästä meillä on Kristuksen ylösnousemus. Se osoittaa, että Kristus on todella sovittanut koko maailman synnin.

Sinunkin rangaistuksesi on jo kärsitty puolestasi. Syntiesi syyllisyys on pyyhitty pois, niin kuin Paavali kirjoittaa: ”Ja teidät, jotka olitte kuolleet rikoksiinne ja lihanne ympärileikkaamattomuuteen, teidät hän teki eläviksi yhdessä hänen kanssaan, antaen meille anteeksi kaikki rikokset, ja pyyhki pois sen kirjoituksen säädöksineen, joka oli meitä vastaan ja oli meidän vastustajamme; sen hän otti meidän tieltämme pois ja naulitsi ristiin.” (Kol. 2:13–14)

Noustuaan kuolleista Jeesus sanoi opetuslapsilleen: ”Rauha teille!” (Joh. 20:21) Koska Kristus on sovittanut kaikki synnit, kaikille julistetaan nyt rauhaa. Kristuksen kautta meillä on rauha Jumalan kanssa: ”Koska me siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, jonka kautta myös olemme uskossa saaneet pääsyt tähän armoon, jossa me nyt olemme.” (Room. 5:1–2)

Saat turvata siihen, että Jeesus on noussut kuolleista ja ottanut pois sinun syntisi. Uskon kautta häneen saat rauhan omalletunnollesi, syntien anteeksiantamuksen ja iankaikkisen elämän.

Dani Puolimatka

Olemme nousseet Kristuksen kanssa kuolleista

"Hän sanoi: 'Se on täytetty', ja kallisti päänsä ja antoi henkensä" (Joh. 19:30). Taivaan ja maan välillä Jumala riippui kuolleen ristillä kaikkien nähtävänä. Jonkin aikaa näytti siltä, että Jeesus oli hävinnyt taistelun. Mutta tuo pimeä ja hyvin surullinen pitkäperjantai, jolloin saatana näytti voittaneen Vapahtajamme, ei ollut kaiken loppu. Jeesushan nousi kuolleista! Kristuksen kuolema oli kuoleman kuolema! Jeesuksen Kristuksen, Herramme, kuolema on nielaissut kuoleman ja sen tuoman pelon, huolet, kivut, kärsimykset ja lopullisuuden. "'Kuolema, missä on sinun voittoni? Kuolema, missä on sinun otasi?' Mutta kuoleman ota on synti, ja synnin voima on laki. Mutta kiitos olkoon Jumalan, joka antaa meille voiton meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta!" (1 Kor. 15:55-57). "nyt hänen valtansa on murrettu. Halleluja!" (Marti Luther, virsi 96).

Kuoleman kuolema – mikä voitto meillä onkaan Kristuksessa Jeesuksessa! Ammoinen viholisemme on voitettu. Kristuksen kuoleman kautta kuolema kärsi ikuisen tappion. Kristuksen työ ristillä ja hänen kunniaakas ylösnousemisensa tasoittavat meille tien elämään hänessä, ilman kuolemaa

ja sen pelkoa. Elämä ja kuolema eivät voi meitä erottaa Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme (Room. 8:38–39). Kristuksen rakkaus ja pyhyys voittavat kuolemamme. "Meidät on vapautettu synnistä, kuolemasta ja paholaisesta." Pyhän kasteen kautta Jumala "siis sitoo ja yhdistää Kristuksen kuoleman ja ylösnousemisen yhteen meidän kasteemme kanssa, niin ettei kastetta käsitettäisi vain pelkäksi merkiksi, vaan niin, että siihen on kätkeytynä sekä Kristuksen kuolema, että hänen ylösnousemisensa voima. Kumpikin on tapahtunut sitä varten, että meissäkin sekä kuolema että elämä toteutuisivat. Sillä sen tähden meidän syntimme kuoletetaan Kristuksen kuoleman kautta, eli otetaan kokonaan pois, että se vihdoin meissäkin kuulisi eikä enää eläisi" (Luther).

"Okei! Okei! Tämä on liikaa, en kestä enempää! Tähän on todella vaikeaa samaistua. Pikemmin olen täynnä syntiä. Näen sen, teen sitä. En todella tunne itseäni 'ylösnousseksi'"! Rakas ystävä, rohkaistu pyhästä, vahvasta ja vaikuttavasta sanasta: "Sillä siinä Jumalan vanhurskaus ilmestyy uskosta uskoon, niinkuin kirjoitettu on: 'Vanhurskas on elävä uskosta'"

(Room. 1:17). Kristuksen kanssa kuolleista nousseena, todellinen yksinkertainen usko, vaikka se olisi sinapinsiemenen kokoinen, saa avun näistä totuuksista. Nämä asiat eivät saata sopia yhteen sen kanssa, miten sinä ja minä haluamme kokea ne. Luther rukoili: "en tee itselleni epäjumalaa viisaudestani ja vanhurskaudestani [ja jos saatan lisätä: tunteistani] ... sen sijaan tarraudun armoosi ja otan Sinulta vastaan viisautta ja vanhurskautta, jotka löytyvät Sinussa ja kestävät ikuisesti." Uskon kohde on Kristus, ei tunteemme, ei kokemuksemme, ei järkemme eikä uskomme. Se on Jeesus. Anna Jumalan sanan vaikuttaa, vahvistaa ja johtaa näitä kaikkia. Uskossa kaikki asiat tulevat mahdollisiksi meille, sillä sen voima ei ole uskossa, vaan Jumalassa, johon usko luottaa.

Älä anna tunteittesi tulla uskosi esteeksi! Tunteet usein seuraavat uskoa, eikä päinvastoin. Saatat ihmetellä, "Miten voin olla pyhä, koska teen syntiä ja olen syntinen"? Synnin tunnistaminen ja tunteminen on hyvä asia. Kiitä Jumalaa ja älä ole epätoivoinen. On askel kohti terveyttä, kun sairas ihminen tunnistaa tautinsa. "Mutta miten voidaan vapautua synnistä?" ihmettelet. "Muista Jeesusta Kristusta, joka on kuolleista herätetty" (2 Tim. 2:8), neuvo Paavali Timoteusta. Älä unohda ylösnousemusta. Muista. Muista niinä päivinä ja aikoina, kun olet hyvin tietoinen

riittämättömyydestäsi, sitä, mitä Jumala haluaa sinun olevan ja tekävän. Muista Jumalaa, joka ei epäonnistunut muistamaan liittoansa (Ps. 106:45), Jumalaa, joka "on muistanut armonsa ja uskollisuutensa" (Ps 98:3), Jumalaa, "joka ei enää muista [meidän syntejämme]" (Hepr. 8:12) – koska Jeesus kuoli ja nousi. Pyhässä kasteessa osallistumme tähän ihmeiden ihmeeseen ja saamme avun. Muista kastettasi päivittäin! Muista, että Jumala on armossaan antanut sinulle täyden osuuden Jeesuksen kuolemaan ja ylösnousemusvoittoon. "Vai ettekö tiedä, että me kaikki, jotka olemme kastetut Kristukseen Jeesukseen, olemme hänen kuolemaansa kastetut? Niin olemme siis yhdessä hänen kanssaan haudatut kasteen kautta kuolemaan, että niinkuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin pitää meidänkin uudessa elämässä vael-taman. Sillä jos me olemme hänen kanssaan yhteenkasvaneita yhtäläisessä kuolemassa, niin olemme samoin myös yhtäläisessä ylösnousemuksessa" (Room. 6:3–5).

Rakas ystävä Kristuksessa, sinun ei täydy tuntea ruoskan iskuja, nauloja käsissäsi, orjantappurakruunun painoa päänahassasi, eikä Jumalan hylättyä olemisen tuskaa (joka on synnin palkka). Kasteessa kaikki, minkä Jeesus teki, luettiin henkilökohtaisesti tilillesi. Hänen kärsimyksensä on sinun kärsimyksesi. Hänen kuo-



lemansa on sinun kuolemasi. Hänen ylösnousemisensa on sinun ylösnousemisesi – tänään uuteen elämään, huomenna elämään, joka ei koskaan lopu. Hänen voittonsa on sinun voittonsi. Voitto on täydellinen. Sinulla ei ole siihen mitään lisättävää. Apostoli Paavali kirjoittaa, "te olette täytetyt [Kristuksessa] ... ollen haudattuina hänen kanssaan kasteessa, jossa te myös hänen kanssaan olette herätetyt uskon kautta, jonka vaikuttaa Jumala, joka herätti hänet kuolleista" (Kol. 2:10, 12). Täyteytesi löytyy "Kristuksessa", kasteessasi. Kristuksessa on voitto. Muista kastettasi, että olet noussut Kristuksen kanssa kuolleista. Elämäsi tarkoitus on elää täysin Jumalalle kaikessa mitä teet.

Kasteemme muistaminen kääntää huomiomme pois siitä mitä me ajattelemme ja ymmärrämme. Noudatamme, mitä apostoli Paavali rohkaisee meitä tekemään Roomalaiskirjeen luvussa kuusi: "Tekin pitääkää itsenne synnille kuolleina." Tämä on totuus. Meidän tulisi uskoa se. Olemme kuolleet synnille. Olemme kuolleita synnille ja synti on kuollut meille. Meidät on kastettu sekä Jeesuksen Kristuksen nimessä ja nimeen. Siksi olemme yhtä hänen kanssaan ja olemme osallisia Kristuksen kuolemaan. Kristus kuoli synnin tähden lopullisesti. Hän kantoi maailman synnin. Hän kantoi syntimme ristinpuulle ja siellä hän sovitti ne. Tällä teolla syntimme on kokonaan poistettu Jumalan silmien edestä. Kristuk-

sessä kuolema ja synti on voitettu. Kuolemallaan Kristus on lunastanut meidät synnin syyllisyydestä, sen rangaistuksesta ja tuskasta, ja samanaikaisesti hän on vapauttanut meidät sen tappavasta voimasta ja herruudesta. Ja koska meidät on nyt kastettu Kristukseen, hänen kuolemaansa, me olemme tulleet osalliseksi sen voimaan ja vaikutukseen. Meidät on myös poistettu synnin voimasta ja vallasta.

Kyllä, meillä on syntinen luonto ja sen pahat ajatukset, ahneus, viha ja kaikki mitä löytyy jokaisesta syntisestä sydäimestä (Matt.15:19). Silti synti, joka on meissä, on pantu kuolemaan kasteessa. Vanha ihminen, pahoine himoineen ja haluineen, on ristiinnaulittu Kristuksen kanssa. Olemme kuolleet Kristuksen kanssa. Olemme haudatut hänen kuolemaansa kokonaan. Hän, joka on kuollut, on vapautettu synnistä. Meidät on nyt vapautettu synnistä, vaikka se liikahtelee syntisessä luonnossamme. Mutta kun elämme uskossa ja muistaen kasteemme, synnillä ei ole mitään oikeutta, ei mitään voimaa meihin. Emme enää ole velvoitettuja noudattamaan sen vaatimuksia.

Ja nyt usko vaikuttaa käytökseemme. Vastedes emme palvele syntiä. Tosiaankin Paavali muistuttaa: "...pitäkää itsenne synnille kuolleina, mutta Jumalalle elävinä Kristuksessa Jeesuksessa. Älköön siis synti hallitko teidän kuolevaisessa ruumiissanne, niin että olette kuuliaiset sen himoille,

älkääkää antako jäseniänne vääryyden aseiksi synnille, vaan antakaa itsenne, kuolleista eläviksi tulleana, Jumalalle, ja jäsenenne vanhurskauden aseiksi Jumalalle. Sillä synnin ei pidä teitä vallitseman, koska ette ole lain alla, vaan armon alla" (Room. 6:11–14). Kun uskomme kaikesta sydämeistämme, että olemme lunastetut, vapaat ja hallitsemme syntiä Kristuksessa, me emme enää palvele sitä. Niinpä lihallisten, maallisten halujen kiusatessa meitä, me muistamme, että olemme kuolleet synnille, että olemme jo voittaneet maailman, synnin, perkeleen ja synnin hehkun meissä. Kiusaajalla ei ole mitään voimaa meihin. Kun maalliset huolet ja murheet yrittävät vallata sydämemme ja mielemme, kun materialismi, ahneus tai mikä synti tahansa pyrkii nostamaan rumia päitään, muistakaa kasteenne. Olemme nousseet Kristuksen kanssa kuolleista, synnin voima on murrettu. Kun viha, vihaisuus ja katkeruus nousevat sydämessä ja pyrkivät ottamaan kontrollin ajatuksistamme ja toimistamme, ajattelemmme Kristusta ja kastettamme. Pitäydymme lujasti tietoon, että olemme kuolleet synnille ja nostetut synnin orjuudesta. Nyt sielumme löytää rauhan ja voiman hylätä synnin mielihyvin. Kun synnit, kuten epäusko, kiittämättömyys, tyytymättömyys ja vihamielisyys Jumalaa kohtaan nousevat, muistakaa kasteenne. Olemme nousseet Kristuksen kanssa vaeltamaan uu-

nessa elämässä. (Room. 6:4). Vain uskon kautta Kristukseen, ja muistamalla kasteemme, ehkäisemme näiden ja kaikkien pahojen ajatusten juurtumisen sisimpäämme. Ja vaikka paha saartaa meidät toistuvasti ja usein kompuroimme, kaste muistuttaa meitä siitä tosi asiasta, että synty on kuollut ja pantu syrjään. Kasteen uudistavalla voimalla nousemme lankeemuksestamme. Jokaisesta tappiosta huolimatta pysymme voittajina ja pidämme pintamme, sillä Kristus on sen saanut aikaan meille. Olemme osalliset Jeesuksen kuolemasta, hautauksesta ja ylösnousemuksesta.

"...Tekin pitääkää itsenne synnille kuolleina, mutta Jumalalle elävinä Kristuksessa Jeesuksessa". Antakaa tämän totuuden hallita ajatuksianne. Niinkin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, pitää meidänkin uudessa elämässä vaeltaman (j.4). Paavali julistaa, että Kristus ei enää kuole, hän elää, hän elää Jumalalle ja, kasteen kautta, niin teemme myös me. Olemme nousseet Kristuksen kanssa, elämme täysin Jumalalle kaikessa mitä teemme. Nyt palvomme Jumalaa ja elämme hänen tahtonsa mukaan. Tarjoamme päivittäin jäsenemme vanhurskauden aseiksi Jumalalle. Ahkeroimme kaikissa hyvissä teoissa. Rakastamme toisiamme, rakastamme lähimmäistämme sekä vihollistamme. Elä elämäsi Jumalan sanan valossa, usko mitä sana sanoo sinusta. Elä kukin hetki muistaen kuka olet

Kristuksessa ja kuinka sinut on uudistettu pyhässä kasteessa.

"Kasteen kautta meidät on siirretty uuteen, jumalalliseen elämään. Se merkitsee elämää Jeesuksessa Kristuksessa, ylösnouseksessa." Koska meidät on kastettu Jeesuksen Kristuksen nimeen, olemme myös läheisessä yhteydessä Pelastajan kanssa. Kasteessa meistä on tullut osallisia Kristuksen ylösnousemisen siunaukseen. "Kun Kristus kuoli ja haudattiin syntiemme tähden, Isän kunnia herätti hänet jälleen kuolleista. Ja elämän, jota hän nyt elää, hän elää Jumalalle. Noustessaan kuolleista hän on astunut uuteen, jumalalliseen, taivaalliseen elämään, kirkastuneeseen elämään. Siten hän on saattanut elämän ja kuolemattomuuden valkeuden meille. Tämä elämä on juurrutettu sisimpäämme kasteessa Jeesuksen Kristuksen nimessä. Kasteen jälkeen elämä on uusi, jumalallinen ja hengellinen. Jumalan siemen on sisällämme. Elämme Jumalalle Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme. Siksi meidän pitäisi vaeltaa uudessa elämässä ja käyttää meille kääntymyksessä suotua voimaa, antaa jäsenemme Jumalalle vanhurskauden välineinä" (G. Stoeckhardt). Tämä kaikki on meidän, kun uskossa ymmärrämme, että olemme nousseet Kristuksen kanssa kuolleista. Meidät on herätetty elämään, uskomaan, opettamaan ja tunnustamaan! Meidät on kastettu! Amen.

Edward Brockwell

Koska Kristus on noussut kuolleista, mekin kerran nousemme

”Kristus nousi kuolleista!” ”Tositesti nousi!” Tämä tervehdys ja vastaus ovat olleet kristittyjen käytössä, kun he ovat pääsiäisenä ja sen jälkeen tavanneet toisensa. Kristuksen ylösnousemus ilahduttaa mielen ja antaa oikean ilon.

Kristuksen kuolleista nouseminen oli merkinä siitä, että hän voitti kuoleman. Meille on suureksi hyödyksi ajatella, kenen kuoleman Vapahtaja voitti. Hän itse ei ollut eikä voinut olla synnin ja kuoleman alainen. Hän on iankaikkisuudesta Isästä syntynyt tosi Jumala ja siis myös elämän ja kuoleman Herra. Se kuolema, jonka hän ylösnousemuksellaan osoitti voittaneensa, on meidän kuolemamme. Hän kävi kuolemaan meidän syntejämme kantaen. Kuolleista hän nousi osoittaen, että syntivelka on kokonaan maksettu ja kuoleman syy otettu pois. Tällä tavalla hän, tosi Elämä, on antanut meille elämän.

Edellä mainitut asiat mielessä pitäen voimme omistaa lohduksemme Jumalan sanan: ”Kristus on noussut kuolleista, esikoisena kuoloon nukkuneista.” (1 Kor.

15:20) Tämän jälkeen apostoli selittää vielä tarkemmin sitä, että koska Kristus on noussut kuolleista, me hänen uskovansa myös varmasti nousemme kuolleista. Koska kuolema ei voinut pitää Kristusta vallassaan, ei se pidä vallassaan myöskään yhtäkään häneen uskova.

Näin voimme käsittää oikean pääsiäisilon. Kun riemuitsemme Kristuksen ylösnousemuksesta, riemuitsemme samalla myös omasta ylösnousemuksestamme ja iankaikkisesta elämästämme.

Kun uskonpuhdistaja Martti Luther opetti Kristuksen kärsimyksen oikeaa tutkimista, hän teroitti, että tuota kärsimystä tulee tutkia pitäen mielessä sanat ”meidän edestämme”. Samoin on laita Kristuksen ylösnousemusta ajatellen. Hän voitti kuoleman, ei itsensä tähden, vaan meidän tähtemme avaten tien iankaikkiseen elämään. Omista siis uskossa Vapahtajaan oikea pääsiäisilo sekä varma toivo ylösnousemuksestasi ja iankaikkisesta autuudestasi.

Kimmo Närhi

Kristuksen taivaallinen palvelus edestämme

Kuoleman voittanut ja ylösnoussut Kristus on myös astunut ylös taivasiin. Hän istuu Isän oikealla puolella ja palvelee ylimmäisenä pappinamme.

Käsittääksemme Kristuksen taivaallisen palvelun tuomaa lohdutusta on oltava selvillä siitä, mitä Jumalan oikea puoli merkitsee. Se kuvaa valtaistuinta, johon liittyy rajaton jumalallinen valta ja voima. Tähän hallitsijan asemaan Kristus on tullut taivaaseenastumisensa myötä inhimillisen luontonsa puolesta.

Kun Kristus toimittaa taivaallista palvelustaan, hän tekee sen kaikkivaltiaana ja erityisesti kirkkonsa hyväksi.

Pyhä Raamattu opettaa: ”Poika ... on, toimitettuaan puhdistuksen synneistä, istunut Majesteetin oikealle puolelle korkeuksissa.” (Hebr. 1:3) Tämä Kristus puolustaa omiaan Isän luona taivaassa: ”Jos joku syntiiä tekeekin, niin meillä on Puolustaja Isän tykönä, Jeesus Kristus, joka on vanhurskas. Ja hän on meidän syntiemme sovitus, eikä ainoastaan meidän, vaan myös koko maailman syntien.” (1 Joh. 2:1-2)

Kristuksen palvelus Isän oikealla puolella tulee meille lohduksi hänen sanansa kuulemisen ja uskon myötä. Vapahtaja sanoi: ”Missä kaksi tai kolme on kokoontunut minun nimeeni, siinä minä olen heidän keskellänsä.” (Matt. 18:20)

Kristillinen kirkko on aina pitänyt suurena asiana sitä, että Kristus on astunut ylös taivasiin ja siis palvelee kaikkivaltiudessaan meitä. Tämä käy ilmi siitä, että uskontunnustuksessa lausumme ”...astui ylös taivasiin, istuu Isän oikealla puolella...” Näin lausuessamme tunnustamme uskomme Kristukseen, joka meidän veljenämme varjelee ja suojelee kirkkoaan. Näin tehdessään hän ei ole poissa meidän luotamme, vaan päinvastoin toteuttaa lupastaan: ”Minä olen joka päivä teidän kanssanne maailman loppuun asti.” (Matt. 28:20)

Kimmo Närhi

Kaksi lahjaa

Kristillisen uskon ytimessä on se, että Jeesus Kristus on sovittanut meidän syntimme. Pääsiäisaamuna hän nousi haudastaan, ja siten koko maailmalle julistettiin kaikki synnit anteeksi. Jokaisesta synnistä on olemassa anteeksiantamus. Jokaiselle on armo valmiina, sillä Raamattu sanoo, että Jeesus Kristus ”on meidän syntiemme sovitus eikä ainoastaan meidän, vaan myös koko maailman syntien.” (1 Joh. 2:2). Syntien anteeksiantamus on suurin lahja, jonka Jumalan Poika valmisti meitä varten pyhällä elämällään ja kauhealla kuolemallaan.

Tämän lahjan korostaminen on ensiarvoisen tärkeää, koska ihminen on lakimainen olento. Meillä kaikilla on luonnollinen taipumus keskittyä siihen, mitä meidän pitää tehdä, eikä siihen, mitä Jumalan Poika on jo tehnyt edestämme. Tämän ilmiön voi nähdä jo siinä,

ettei luterilaisen kirkon lisäksi ole toista tunnustuskuntaa, joka pitäisi syntien anteeksiantamusta kristinuskon ytimenä. Kaikille muilla pyhityselämä painottuu vahvemmin. Toki on vielä niin, että luterilaisten kirkkojenkin sisällä riesana on toisaalta hengen paloa Jumalan armon kustannuksella painottava pietismi ja toisaalta maallistuneiden kirkkojen sekulaarihumanismi, jonka ytimenä on lähimmäisen rakkaus. Jos haluamme seisoa Raamatun perustuksella, meidän huomiomme tulee olla Jeesuksessa ja hänen työssään. Olkoon elämämme tunnuslauseena: ”minä olin päättänyt olla teidän tykönänne tuntematta mitään muuta paitsi Jeesuksen Kristuksen, ja hänet ristiinnaulittuna.” (1 Kor. 2:2)

Syntien anteeksiantamus on siis Jumalan suurin lahja, mutta se ei



ole hänen ainoa lahjansa. Myös pyhitys on lahjaa. Kristus on näet pyhityksemme perusta. Hän on meidän pyhityksemme (1 Kor. 1:30). Kuuliaisuudellaan hän on pyhittänyt ihmiselämän, jotta me voisimme tulla tuosta elämästä osallisiksi hänessä. Kristus on käynyt ihmiselämän kaikki vaiheet läpi uudistaakseen ne. Ja nyt pyhässä kasteessa meidät on liitetty Kristukseen. Meidät on haudattu hänen kanssaan kasteessa, ja me olemme saaneet myös nousta hänen kanssaan tuosta haudasta uuteen elämään (Room. 6). Kristuksen toinen ansio meitä varten on se, että meidät on vapautettu synnin hirmuvallasta. Emme ole täysin vapaita synneistä, mutta meidät on vapautettu sen orjuudesta. Meillä on nyt toinen Herra, jonka palvelijoita olemme.

Kun haluamme vahvistua vaeluksessamme, kun haluamme kasvaa Jumalan tuntemisessa ja hänen tahtonsa mukaisessa elämässä, meidän ei pidä yrittää pyhittyä omin voimin. Tarvitset vain sitä, että Jeesus armahtaa sinua ja antaa itsensä sinulle. Tämän hän tekee Jumalan sanan, kasteen ja ehtoollisen kautta. Näin ollen pyhityskin on lahjaa, joka perustuu siihen, että Jeesus oli kuuliainen edestämme.

K Kristus on ansainnut meille kaksi lahjaa. Kummatkin olemme saaneet Vapahtajan sulasta hyvyydestä. Näiden lahjojen eteen ei ole tarvinnut tehdä mitään. Saamme ne aivan ilmeiseksi. Jumalan Pojalle ne maksoivat kuitenkin hänen koko elämänsä. Suurimman kiitoksen, jonka Jumalan Poika voi saada, on se, että otamme nämä aarteet uskolla vastaan.

Mika Bergman

Miksi Jeesus ei kelpaa?

Meille, jotka tunnemme Vapahtajan, on aivan ihmeellistä, että kaikki eivät halua uskoa häneen. Kun tunnemme Jumalan Pojan, joka tuli ihmiseksi, kärsi ja kuoli edestämme, emme voi kunnolla käsittää, miksi kukaan hylkäisi häntä. Kuitenkin on niin, että suurin osa ihmiskuntaa ei ota Kristusta vastaan Vapahtajana, vaan torjuu hänet. Sanoohan hän itse: ”se portti on ahdas ja tie kaita, joka vie elämään, ja harvat ovat ne, jotka sen löytävät.” (Matt. 7:14).

Miksi näin on? Syy menee ihan langenneisuuden ytimeen. Lankeemuksen jälkeen meitä Aadamin lapsia on vaivannut hirveä omavanhurskauden tauti, sellainen sairaus, jonka tuntomerkkinä on tarve osoittaa, että ihminen on Jumalasta riippumaton. Tämä tarve näkyy siinä, että ihminen haluaa oman elämänsä herra. Tämä tarve näkyy kaikissa muissa uskonnoissa paitsi kristinuskossa siten, että ajatellaan, että ihminen voisi pelastaa itsensä elämällä hyveellisesti. Ajatus siitä, että ihminen voisi pelastaa itsensä, kelvata Jumalalle omine voimineen, on omavanhurskauden kaikkein kamalin ilmenemismuoto, vaikka se voi ulkoisesti näyttää hyveelliseltä.

Omavanhurskaudesta johtuu se, että ihminen ei halua Jeesusta pelastajakseen. Siitä johtuu se, ettei kukaan luonnostaan ota vastaan evankeliumia, sillä se on hullutusta sellaiselle, joka ajattelee, että taivas pitäisi ansaita omaksi (1 Kor. 2:14). Me taas tiedämme Jumalan käskyjen edessä ja evankeliumin tuntien, ettei kukaan muu voi pelastaa kuin Jeesus, Jeesus yksin.

Kun osaamme nähdä oikein, mikä on Jeesuksen hylkäämisen perimmäinen syy, meidän ei tarvitse lähteä päivittämään kristinuskoa ja ”parantelemaan” Jumalan sanaa ihmismielen mukaiseksi. Ongelma ei ole näet sanassa. Ongelma ei ole Jeesuksessa. Ongelma on yksin ihmisessä. Ja kiitos Jumalalle! Hänen sanansa voi tunkeutua sinne, missä Jeesusta ei tunneta, kauhistaa lain tuomioilla ja kirkastaa Vapahtajan. Meidän ei pidä tyytyä siihen, ettei Jeesusta tunneta ja että hänen sanansa hylätään. Sanalla on ihmeellinen voima puhutella ja pelastaa.

Mika Bergman

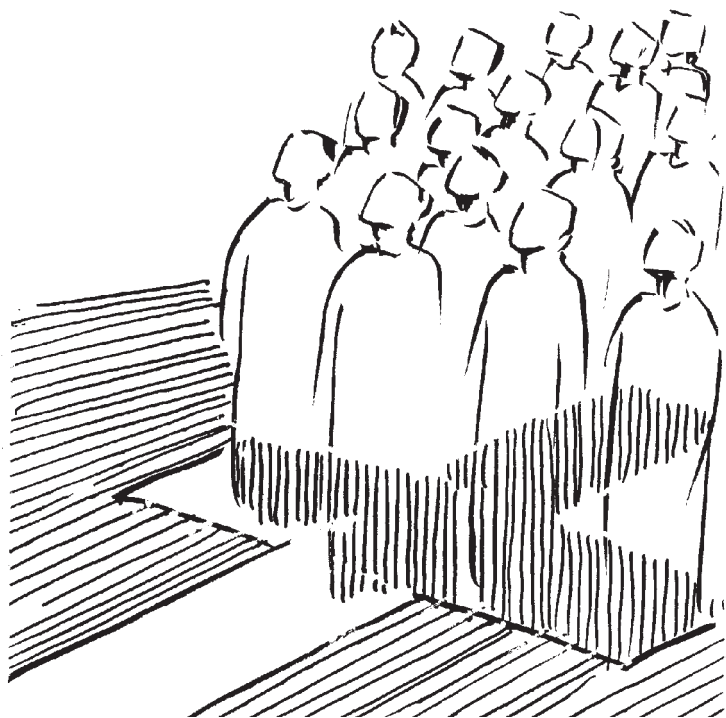
Valmistaudun pääsiäiseen

Pääsiäinen, kristillisen kirkon suurin juhla, on lähellä. Suuriin juhliin on aina hyvä valmistautua. Kun puhumme pääsiäisestä, on erityisesti paikallaan valmistautua kiinnittämällä huomiomme Kristuksen kärsimykseen ja kuolemaan, jotka edelsivät hänen ylösnousemustaan. Tässä olemme kristinuskon ydinasioiden äärellä. Totta kai on niin, että meidän tulisi muistella Kristuksen kuolemaa joka päivä, ei ainoastaan pääsiäistä edeltävänä aikana. Mutta pääsiäistä edeltävä paastonaika on omistettu erityisesti Kristuksen kärsimyksen tutkimiselle.

Kärsimysviikolla eli hiljaisella viikolla onkin perinteisesti ollut tapana kuulla joka päivä Kristuksen kärsimyksen ja kuoleman johonkin vaiheeseen keskittyvä ahtisaarna. Meidän seurakunnillamme ei ole tilaisuuksia kärsimysviikon jokaisena päivänä, mutta esimerkiksi pastori Särelän saarnakirjassa on saarna kärsimysviikon jokaiselle päivälle, jonka voi lukea kotona.

Paastonaikana on muutenkin mahdollisuuksien mukaan hyvä käyttää enemmän aikaa Jumalan sanan lukemiseen ja rukoukseen. Samoin paastonaika on myös hyvää aikaa tutkia elämäämme Jumalan lain valossa, vaikka toki tämänkin tulisi tapahtua myös silloin kun ei ole paastonaika. Paastonaika kutsuu meitä katumukseen ja uskoon.

Ruoasta paastoaminen on myös kristillisen kirkon historiassa perinteisesti kuulunut pääsiäisen valmistautumiseen. Tämäkin voi olla hyödyllistä, kunhan muistamme, että emme paastomisella ansaitse mitään Jumalan edessä ja että paastoaminen on ehdonvallan asia. Ruoasta paastoaminen voi esimerkiksi auttaa meitä oppimaan paremmin hillitsemään omia halujamme ja olla näin apuna pyhityksessä, niin kuin Paavali kirjoittaa: ”Minä kuritan ruumistani ja masennan sitä, etten minä, joka muille saarnaan, itse ehkä joutuisi hyljättäväksi.” (1 Kor. 9:27) Koska paasto on ehdonvallan asia, ei



kristityllä ole velvollisuutta paastota eikä ole mitään tiettyä paaston muotoa, jota täytyisi noudattaa. Kukin voi esimerkiksi valita jonkun tietyn asian, josta luopuu paastonaikana.

Näin paastoaminen muistuttaa meitä joka päivä siitä, että nyt on erityinen aika muistella Kristuksen kärsimystä ja saamme jokapäiväisen muistutuksen siitä, pääsiäinen on tulossa. Näin paasto voi olla yksi apuväline meille kun valmistaudumme pääsiäiseen ja voi auttaa meitä siinä, että

paastonaika olisi meille erityistä hengellisen hiljentymisen ja Kristuksen kärsimyksen muistelemisen aikaa.

Koko paastonajan keskiössä tulisi olla nimenomaan se, mitä Kristus on puolestamme tehnyt. Hän kärsi ristillä meidän rangautuksemme ja nousi kolmantena päivänä kuolleista. Näin Kristus on ansainnut kaikille syntien anteeksiantamuksen. Olkoon ennen kaikkea tämä mielessämme tänäkin paastonaikana.

Dani Puolimatka

Hyvä kuolema



Eräässä jumalanpalveluksen yleisessä esirukouksessa on jo ainakin Agricolasta lähtien rukoiltu sitä, että Jumala varjelisi meidät pahasta katumattoman kuolemasta. Nykyään ihanteenamme on usein se, että ”saisi lähteä saappaat jalassa”, mutta ennen äkilliseen kuolemaan ei suhtauduttu ollenkaan näin myönteisesti. Olit näet käsitys siitä, että kuoleman jälkeen tulisi tuomio. Sille pitäisi olla varautunut. Siksi kuoleminen vaati valmistautumista.

Uskonpuhdistuksen vuosisadalta ja sitä seuranneelta ajalta löytyy paljon hienoa kirjallisuutta siitä, kuinka kuolla. Tämä tunnettiin omalla kirjallisuuden lajinaan nimellä *ars moriendi* (kuolemisen taito). Keskeinen kysymys oli nimenomaan se, miten kuolla oikein. Haluttiin, että kuolema – joka on sinällään kauhea ja luonnoton asia – olisi hyvä, koska kuoleva turvaisi kuoleman voittaneeseen Kristukseen.

Nykyäänkin puhutaan hyvästä kuolemasta. Ei tosin näillä sanoilla. Aiheesta halutaan puhua kreikaksi. Viime aikoina aihe on ollut esillä

tiedostusvälineissä, kun ”hyvän kuoleman” edistämiseksi laadittu kansalaisaloite eutanasiasta on mennyt läpi. Aloitteella pyritään siihen, että tietyt kriteerit täyttävä, voisi vaatia henkensä riistämistä lääketieteellisesti. Ajatus motivoitetaan sillä, että joidenkin kuolevien tuskat ovat niin suuria, ettei sitä voida lievittää. Siksi tällaisessa toimenpiteessä on kyse armomurhasta.

Kun olen tutkinut aihetta, olen huomannut, että niissä maissa, joissa eutanasia on sallittu, kipu ei suinkaan ole ainoa tai välttämättä edes yleisin syy eutanasialle, vaikka se tuodaan ensimmäisenä perusteena esille. Sen rinnalla painaa usein paljon enemmän kokemus siitä, että kontrolli omasta elämästä on mennyt. Olemassaolo ei ole enää arvokasta. Joutuu olemaan täysin riippuvainen muista. Ei ole vaikea ymmärtää, miten vaikeaa tällaisten taakkojen kanssa on elää. Siksi tuntuinkin ehkä sydämettömältä torjua se, että tällainen elämä voitaisiin päättää. Mikä arvo esimerkiksi on sellaisen ihmisen elämällä, joka

ei oikein enää ymmärrä mistään mitään ja syö vain yhteiskunnan resursseja hoitokulujen muodossa?

Eutanasian suuri ongelma on se, että se on jyrkässä ristiriidassa yhden kaikkein keskeisimmän arvon kanssa: ihmisen elämän pyhyiden. Eutanasia taakse kätkeytyy ajatus, ettei kaikki elämä olisikaan sinälleen hyvää ja arvokasta. Kyseessä on hyökkäys Jumalan luomistyötä vastaan. Eutanasia olettaa sen, että ihminen olisi oman elämänsä herra, että meillä olisi oikeus päättää siitä, elämmekö vai emme. Eutanasia ei todellakaan ole hyvä kuolema, koska kapinallinen teko kaiken elämän antajaa vastaan jää tuon ihmiselämän viimeiseksi teoksi.

Eutanasia ei ole vastaus niihin ongelmiin, joihin sillä haetaan vastausta. Kipuun voidaan vastata pallatiivista hoitoa kehittämällä. Niissä maissa, joissa eutanasia on hyväksytty, tämän hoidon kehitys on mennyt jäihin, koska on halvempaa päättää elämä. Muihin ongelmiin kristinusko tarjoaa ihanan vastauksen. Ei näet ole mitään muuta, mikä voisi antaa lohdun tuskassa ja mielekkyyden kärsimyksessä. Onhan meillä kärsivä Vapahtaja, joka itse tietää, mitä on kärsiminen, riippuvaisuus muista ja hylättynä kuoleminen. Siksi kristittyjen ei tarvitse pelätä kuolemaa. Meidän ei tarvitse pelätä kipua tai sitä, ettei mieleme kohta enää toimi kunnolla. Juuri kuoleman keskellä kuoleman

voittaja kirkastuu. Siellä, missä on heikkoutta, tuskaa ja uupumusta, siellä Vapahtajan armo näkyy sitäkin selvemmin. On vaikea keksiä, missä Jumalan armon ehdottomuus näkyisi paremmin kuin siellä, missä muisti on mennyt, suu ei enää tunnusta, mutta Jumala pitää kiinni. Juuri ne ihmiset, joiden elämän mielekkyyttä on vaikea nähdä, julistavat kaikkein voimakkaimmin sekä kaiken elämän arvoa että sitä, että Jeesus pelastaa silloinkin, kun kaikki inhimilliset mahdollisuudet ovat menneet.

Näen eutanasian takana syvän hengellisen kriisin, sen, että kuolemakin halutaan pitää jotenkin omissa käsissä. Kun nykyään ihminen voi kontrolloida niin monia asioita, on sietämätöntä, että on yksi asia, josta hän ei pääse milään eroon. Kuolema julistaa niin voimakkaasti sitä, että ihminen ei olekaan jumala.

Meidät on kutsuttu pitämään esillä ihmiselämän arvoa. Meidät on kutsuttu ennen kaikkea pitämään esillä ihanaa evankeliumia, joka vakuuttaa, että Jumalan armo riittää. Se riittää niin täysissä voimissa olevalle kuin aivan riisutullekin. Paikkamme on olla sairasvuoteilla makaavien ja kuolevien luona. Juuri siellä meitä muistetaan siitä, että kristinuskossa on perimiltään kyse siitä, että voimme kuolla hyvin Jeesuksen armon varassa.

Mika Bergman

Yksimielisyyden ohje

Luther kuoli vuonna 1546. Hänen työtoverinsa Melanchthon oli opillisesti heikko eikä hänestä ollut johtamaan koko luterilaista rintamaa. Päädyttiin suuriin kriiseihin, kun luterilaisuudella ei ollut enää samanlaista johtohahmoa Lutherin jälkeen. Syntyi monia kiistoja eri opinkysymyksistä, kuten tahdon vapaudesta, vanhurskauttamisesta, ehtoollisesta, Kristuksen persoonasta, ehdonvallan asioista ja niin edelleen. Muodostui kaksi ryhmittymää: filppisit, jotka mielsivät itsensä Melanchthonin seuraajiksi, ja aitoluterilaiset, jotka pitivät Lutheria esikuvanaan.

Hajanaista luterilaisuutta pyrittiin aluksi yhdistämään laatimalla opillisten asiakirjojen kokoelmia maakuntakohaisesti. Tämä kuitenkin uhkasi hajauttaa luterilaisuutta entisestään. Niinpä 1570-luvun alkupuolella lähti liikkeelle teologiprojekti, jonka tarkoituksena oli laatia yksi, kaikille luterilaisille yhteinen asiakirja, joka selvittäisi kiistat ja yhdistäisi eri leirit. Työryhmän merkittävimmät henkilöt olivat Martin Chemnitz ja Jakob Andreae.

Yhteisen dokumentin laatiminen oli monivaiheinen projekti, mutta lopulta tuli valmista. Vuonna 1577 julkaistiin niin sanottu Bergenin kirja, joka myöhemmin tultiin tuntemaan Yksimielisyyden ohjeena. Tämä tunnustuskirja on kaksi osainen. Ensimmäisen osan nimi on tiivistelmä, jälkimmäisen täydellinen selitys. Olen ottanut ohkeen näytteen jälkimmäisestä.

Yksimielisyyden ohje onnistui tavoitteessaan. Sen selkeä raamatullinen oppi kokosi taakseen ja eheytti haja-

naisen luterilaisuuden. Se löi lukkoon sen, miten Ausburgin tunnustusta, luterilaisuuden päätunnustusta, tulisi tulkita. Se mieltääkin itsensä Augsburgin tunnustuksessa ilmaistun uskon selitykseksi.

Mika Bergman

Ote Yksimielisyyden ohjeesta

Koska sitä paitsi murheelliset sydämet tarvitsevat kestävä, luotettavan lohdun ja koska Kristuksen ansion ja Jumalan armon kunnia on oikein tunnustettava, sisältyy Raamattuun se oppi, että Jumalalle kelpaava uskonvanhurskaus ei ole mitään muuta kuin syntien armollinen sovitus eli anteeksiantamus, joka lahjoitetaan sulasta armosta, pelkästään välimiehemme Kristuksen ansion perusteella, ja joka otetaan vastaan yksistään uskomalla evankeliumin sisältämä lupaus. Jumalan edessä vanhurskauttaessaan usko ei siis luota katumukseen, ei rakkauteen eikä mihinkään muihin hyveisiin. Se luottaa yksin Kristukseen, erityisesti hänen täydelliseen kuuliaisuuteensa, siihen että hän on kuuliaisena täyttänyt lain puolestamme. Kristuksen kuuliaisuus luetaan uskoville vanhurskaudeksi.

Miten voimme siis ottaa vastaan ja omaksemme Jumalan armon, Kristuksen ansion ja syntien anteeksiantamuksen, kun evankeliumi ne lupaa meille? Se ei tapahdu katumalla, ei rakastamalla eikä mitään muuta hyvettä harjoittamalla, vaan ainoastaan uskomalla.

Solida declaratio, III. TK 1990, s. 494.

Hartaus ja rukous kiirastorstaille

”Herra Jeesus sinä yönä, jona hänet kavallettiin, otti leivän, kiitti, mursi ja sanoi: ’Tämä on minun ruumiini, joka teidän edestänne annetaan; tehkää tämä minun muistokseni.’ Samoin hän otti myös maljan aterian jälkeen ja sanoi: ’Tämä malja on uusi liitto minun veressäni; niin usein kuin te juotte, tehkää se minun muistokseni.’” (1 Kor. 11:23–25)

Kiirastorstaina Herra Jeesus asetti pyhän ehtoollisen sakramentin. Tässä sakramentissa meille annetaan se ruumis, jonka Kristus antoi meidän edestämme ja se veri, joka vuoti ristillä meidän edestämme, jotta voisimme saada syntien anteeksiantamuksen. Ehtoollinen on anteeksiantamuksen ateria. Siinä saamme omaksemme Jumalan armon ja iankaikkisen elämän. Ehtoollinen on annettu meille uskon vahvistukseksi ja omantunnon lohdutukseksi. Ehtoollisella me saamme kaikki taivaan aarteet. Ehtoollinen lahjoittaa meille syntien anteeksiantamuksen ja vakuuttaa meille, että meillä on pelastus.

Rientäkäämme siis aina riemullisin mielin ehtoolliselle. Älkäämme halveksiko tätä armonvälinettä, vaan olkoon se meille apu ja voima vaeltaessamme täällä maan päällä monenlaisten ahdinkojen, kiusausten ja syntien vaivaamina. Kuinka kiitollisia saammekaan olla Jumalalle, että hän on antanut meille tällaisen lohdun ja turvan, joka vahvistaa meidän heikkoa uskoamme!

Rukoilkaamme: Rakas taivaallinen Isä, kiitos siitä, että olet antanut meille pyhän ehtoollisen sakramentin. Kiitos, että saamme siinä nauttia Kristuksen todellisen ruumiin ja veren syntiemme anteeksiantamiseksi. Auta meitä aina uskossa turvautumaan tähän suureen lahjaasi. Auta meitä aina muistamaan, kuinka suuren lohdutuksen ja uskon vahvistuksen annat meille tässä sakramentissa. Suo, että aina nauttisimme sitä kiitoksella ja uskossa ja vahvista meitä ehtoollisen sakramentilla, niin että varjellumme uskossa iankaikkiseen elämään. Sinun rakkaan Poikasi, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta. Aamen.

Dani Puolimatka

Hartaus ja rukous pitkäperjantaille

Kristuksen ristin äärellä eteemme tulee yhdellä kertaa kaksi asiaa. Ensiksi näemme oman syntimme seurauksen. Jumalan Pojalla ei ollut yhtään syntiä. Hän kävi kuolemaan siksi, että hänen päälleen luettiin jokaisen ihmisen synnit. Profeetta sanoo: ”Hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden.” (Jes. 53:5)

Kärsivä Vapahtaja ei enää ollut ihmisenkaltainen. Hänen ruumiinsa muodon muuttuminen muistuttaa synnin runteleavasta voimasta. Hänen kuolemaansa edelsi tämä muuttuminen jossain määrin samaan tapaan kuin ihmisen kuolemaa usein edeltää sairastuminen, heikentyminen ja näkyvät muutokset ruumiissa. Tämä huipentui siihen, että Jumalan Poika sanoi: ”Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit?” (Matt. 27:46) ja kärsi kivuliaan ja tuskallisen kuoleman. Mitä tässä katselet? Oman syntisi seurausta.

Kristuksen ristillä näet myös ainoan toivosi. Jumalan Poika alistui kärsimykseen ja kuolemaansa sinun tähtesi. Syntivelka, johon olet syyllistynyt, luettiin hänelle, ja hän kantoi sen. Kun hän antoi henkensä, hän sanoi: ”Se on täytetty.” (Joh. 19:30) Hänen maailmaan tulemisensa tarkoitus, kaikkien ihmisten syntien sovitustöön tähden jokaiselle, joka uskoo häneen, kuuluu Jumalan armo, rauha ja iankaikkinen elämä. Katso siis ristillä riip-puvaa Kristusta katumuksessa ja uskossa, omistaen Jumalan lapsuus hänen tähtensä.

Rukous: Rakas Herramme, Jeesus Kristus! Me tunnustamme syntimme ja kiitämme siitä, että olet meidän tähtemme käynyt kuolemaan ja tällä teollasi avannut meille taivaan. Varjele meitä uskossa tähän sinun kalliiseen armotyöhösi ja johda meidät lupauksesi mukaan iankaikkiseen autuuteen taivaassa. Amen.

Kimmo Närhi

Pääsiäisaamun hartaus ja rukous

Malakian kirjassa sanotaan: ”teille, jotka minun nimeäni pelkätte, on koittava vanhurskauden aurinko ja parantuminen sen siipien alla”. (Mal. 4:2) Pääsiäisaamuna maailmalle koitti uusi vanhurskaus. Jeesus nousi kuolleista kirkkaudessa, syntien voittajana.

Golgatan pimeydessä Jeesus kuoli. Vehnänjyvä kylvettiin maahan. (Joh. 12:24) Mutta se versoi ja tuotti sadon: armon ja ikuisen elämän kaikille. Herättämällä Jeesuksen Isä julisti Poikansa vanhurskaaksi kaikista synneistä, jotka tämä oli ruumiissaan kantanut ristille. (1 Piet. 2:24) Niin hänessä vanhurskautettiin koko maailma. Synnit olivat poissa Jeesuksen päältä. Niin ne ovat poissa koko ihmiskunnan päältä.

Kun tämä sanoma tuodaan meille, usko versoo meissä. Ilman Kristusta sydän jää martaaksi ja hedelmättömäksi. Synnin pimeys peittää sen. Kristus-aurinko karkottaa pimeyden. Syntien anteeksiantamus tulee omaksemme. Sydän alkaa kantaa rakkauden hedelmää Kristukselle.

Evankeliumi, hyvä sanoma, on tullut meille jo kasteessa. Kasteessa olemme osallisia Kristuksen ylösnousemuksesta. Vanhoissa kirkoissa kastealtaat ja kastekappelit olivat usein kahdeksankulmaisia. Tämä kuvaa sitä, miten tulemme kasteessa osallisiksi Jeesuksen ylösnousemuksen voimasta. Jeesus näet nousi kuolleista ”kahdeksantena päivänä”, seitsemännen päivän eli sapatin jälkeisenä päivänä. Se on ikään kuin uuden luomisen päivä. Kristuksen kanssa kasteessa haudattuina ja yhdessä hänen kanssaan uuteen elämään herätettyinä meistä on tullut uusia luomuksia. (Room. 6:3–11, 2 Kor. 5:17, Kol. 2:12)

Jeesus nousi kuolleiden esikoisena. Uudeksi luominen on jo hänessä totta. Mutta sen täysi toteutuminen meissä odottaa vielä hänen paluutaan. Uskovat huokaavat ja luomakunta huokaa heidän kanssaan odottaen sitä päivää. (Room. 8:22–23) ”Rakkaani, nyt me olemme Jumalan lapsia, eikä ole vielä käynyt ilmi, mitä meistä tulee. Me tiedämme tulevamme hänen kaltaisikseen, kun hän ilmestyy, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena, kuin hän on.” (1 Joh. 3:2)

Rukous:

Herramme Jeesuksen Jumala ja Isä!
Tänä aamuna sinä herätit Poikasi kuolleista.
Sinä osoitit vanhurskaaksi hänet, joka oli kuollut kirokun kuoleman syntejämme kantaen,
ja julistit synninpäästön maailmalle.
Sinä et antanut Pyhäsi nähdä katoavaisuutta
ja niin näytit, että kuoleman valta on voitettu.
Näistä suurista teoistasi me kiitämme sinua ja rukoilemme:
anna meidän elää Kristuksen ylösnousemuksen osallisuudessa.
Anna meille voitto kuolemasta,
koska meidät yhdessä Kristuksen kanssa haudattiin kasteessa kuolemaan.
Pidä meidät uskossa,
joka kautta meidät on yhdessä hänen kanssaan siinä herätetty.
Auta meitä vaeltamaan uudessa vanhurskaudessa,
koska olemme yhteen kasvaneet hänen kanssaan kuolemassa ja elämässä.

Sinä herätit Kristuksen vanhurskaudeksi koko maailmalle.
Anna siis maailman tuntea hänet!
Auta meitä julistamaan hänen ylösnousemuksensa voimaa siihen asti kunnes hän tulee.
Johda evankeliumin julistuksen kautta monet uskomaan ylösnouseeseen Herraan.
Täytä meissä hyvä työsi,
niin että viimeisenä päivänä saamme nousta kirkastettuina
niin kuin Herramme on noussut,
ja yhdessä hänen kanssaan elää iankaikkisesti kirkkaudessa ja kunnialla.
Aamen.

Vesa Hautala

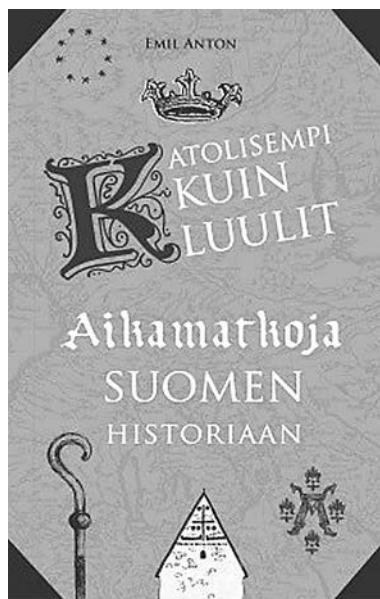
Suomalaista historiaa katolilaisittain

Uskonpuhdistuksen merkkivuotena on mielenkiintoista seurata ilmestyviä juhlaulkaisuja. Näiden joukossa aivan poikkeuksellinen on *Emil Antonin*

Katolisempi kuin luulit.
Aikamatkoja Suomen historiaan
 (Kirjapaja 2017. 160 s.).

Kirjassa yhdistyy sekä Suomen 100-vuotisen itsenäisyyden juhliminen että roomalaiskatolinen näkökulma luterilaiseen uskoon, kun käydään läpi Suomen katolinen historia aina 1100-luvulta nykypäivään. Kun minulle ystävällisesti lähetettiin arvostelukappale kyseisestä teoksesta – kiitos kirjoittaja ja kustantaja! –, haluan sanoa kirjasta muutaman sanan.

Kirja rakentuu 10 pääluvun varaan. Jokainen luku käsittelee yhden vuosisadan roomalaiskatolisen historian kannalta. Liikkeelle lähdetään piispa Henrikistä ja lopulta päädytään 1900- ja 2000-lukujen ekumeeniseen ilotulitukseen. Tarkoituksena on osoittaa, että Suomen historia ja kulttuuri on yllättävän katolinen. Kirjoittaja on mainio opas tällä matkalla, koska hän toisaalta tuo esille hyvin laajoja ja syvälle meneviä näkökulmia, esimerkiksi dominikaanien vaikutuksen Suo-



men kirjakulttuurin takana, toisaalta myös hauskoja historiallisia yksityiskohtia herättämään mielenkiintoa. Näistä voisi mainita Turun vaakunan yhteyden neitsyt Mariaan, pyhän Sigfridin Sipoon nimen taustalla tai sen, että luterilaisen puhdasoppisuuden aikana kalenterissa oli enemmän pyhien muistopäiviä kuin roomalaiskatolisena aikana (vaikka pyhiä ei enää rukoiltu). Hauska lisä ovat lukujen lopussa olevat meno- ja lukuvinkit, joista vaarin ottamisella käsiteltyihin asioihin saa entisestään lisäsyvyyttä.

Historiallisilta tiedoiltaan teos vaikuttaa tarkalta. Siinä on runsaasti viitteitä väitteitä tukemassa.

Jos teosta katsoo tunnustuksel-

lisesta luterilaisesta näkökulmasta, suhde siihen käy monimutkaisemmaksi. Roomalaiskatolinen aika ja vaikutus esitetään suopeassa valossa, melko kritiikittömästi; Rooman uskon hienous näkyy sekä syvällä juurissamme että nykypäivän suomalaisissa roomalaiskatolisissa älyköissä. Antonin ansioksi voi tosin sanoa sen, ettei hän peittele luterilaisen puhdasoppisuuden ajan kriittisiä näkemyksiä paavia ja tämän kirkkoa kohtaan. Kirjan yhtenä tarkoituksena näyttää kuitenkin olevan tien tasoittaminen sille, että suomalaiset voisivat nykyään nähdä Rooman positiivisesti. Tätä vaikutelmaa korostaa se, että Anton, joka kirjoittaa luterilaisuudesta sinänsä ihan hyvässä hengessä, kuitenkin maalaa sen kuolevaksi kristinuskon muodoksi. Ratkaisuksi hahmottuu se, että ekumenian kautta luterilaiset voisivat löytää takaisin ”äitikirkon” yhteyteen, takaisin juurilleen, vaikka kirjoittaja ei tätä suoraan sanokaan.

Antonin toiveikkaita, ekumeenisia ajatuksia värittää suomalainen Luther-koulukunta, jonka tunnetuin nimi on edesmennyt professori Tuomo Mannermaa. Anton on ihan oikeassa siinä, että viime vuosikymmeninä suomalaista tutkimusta on leimannut ajatus katolisesta Lutherista. Suomalaisen Luther-tutkimuksen tuloksien varaan rakentuu osittain

myös *Yhteinen julistus vanhurskauttamisesta*, jossa vanhurskauttamiseen sisällytetään uskon lisäksi rakkaus. Kirjassa tätä ekumeenista kehitystä tervehditään ilolla, mutta me tunnustukselliset luterilaiset emme voi olla innoissamme. Rooman virallinen oppi kiroaa vieläkin raamatullisen evankeliumin. Raja Rooman ja raamatullisen luterilaisuuden välillä on niin kauan ylitse-pääsemätön, kun roomalaiskatolilaiset eivät kiroa oppiaan ja ota vastaan sanomaa siitä, että Jeesus on jo tehnyt kaiken pelastukseen vaadittavan edestämme.

Mitä kirjasta jää käteen? Mielenkiintoinen matka unohdettuun Suomen historiaan. Mielenkiintoinen mahdollisuus hahmottaa, miten ekumeeninen roomalaiskatolilainen näkee luterilaisen ja roomalaiskatolilaisuuden suhteen. Teos osoittaa myös, kuinka paljon olemme saaneet roomalaiskatolilaisilta. Tämän kaiken saamme ottaa vastaan Jumalan lahjana. Meidän ei tarvitse kieltää sitä, että roomalaiskatolilaisuus voisi saada aikaan jotain hyvääkin, varsinkin, kun on kyse maallisista asioista. Meidän ei tarvitse pelätä Roomaa aivan kaiken takia. Silti on lopuksi sanottava, että on iloista juhlia tänä vuonna Suomen itsenäisyyden lisäksi uskonpuhdistusta. Sen myötä maahamme tuli vasta puhdas evankeliumi.

Mika Bergman

Jumala näkee kaiken – minutkin

Minne minä voisin mennä, kussa ei sinun Henkesi olisi, minne paeta sinun kasvojesi edestä? (Ps 139:7)

Näkö on uskomattoman suuri lahja Jumalalta. Jos silmämme ovat terveet, saamme valtavasti tietoa ympäröivästä maailmasta ja pääsemme tutkimaan luomakunnan ihmeitä aina kirkkaista väleistä pienen pieniin hiukkasiin asti. Kuitenkin sinullekin on varmasti tuttu tunne, kun et halua että joku näkee salaisia juttujasi. Jotkut niistä ovat hauskoja salaisuuksia hyvän ystävän kanssa, mutta sitten on niitä, joista nousee mustat pilvet mieleesi. Vanhempien kieltämät asiat, joita kuitenkin olet tehnyt; rumat ja ilkeät puheet; salatut ilkityöt. Näitä aikuisetkin haluaisivat mielellään peitellä.

Kuitenkin Raamattu sanoo selvästi, että Jumalalta emme voi piilottaa mitään. Hän näkee kaiken, jokaisen ajatuksen ja jokaisen tunteen. Miltä tämä ajatus sinusta tuntuu? Jumalan käskyt myös näyttävät, että kaikki nämä salassakin olevat näkymättömät asiat ovat syntiä, eli rikos Jumalaa vastaan. Syntiä me ihmiset teemme, koska olemme syntisiä – ihan syntymästä asti. Oletko miettinyt kuka on opettanut sinua olemaan tottelematon, tai haluton lähemmään kirkkoon? – ei kukaan. Teemme niin ihan luonnostaan.

Mutta nyt otamme selvää, miten Jumala sinut ja minut näkee. Mitä luulet? Mahtaako hän katsoa vihaisesti, tai surullisesti?

Tarvitset: paperiliuskan (esimerkiksi A4 koko on hyvä) ja oman kuvasi.

Tee näin:

1. rullaa paperi putkeksi niin, että näet siitä läpi, vähän kuin kaukoputkella

2. aseta oma kuvasi hyllylle, tai telineeseen niin, että toinen kätesi on vapaa

3. pidä molemmat silmäsi auki ja katso kuvaasi niin, että toisella silmälläsi (oikea) katsot putken läpi

4. tuo vapaan kätesi kämmen kohti vasenta silmääsi, mutta älä sulje silmiäsi.

Pian huomaat että näyttää, kuin avoimessa kämmenessäsi olisi aukko, josta näet kuvasi!

Näin Jumala näkee sinut: Jeesuksen haavojen läpi. Taivaan Isä antoi oman poikansa kuolemaan ristillä meidän syntiemme rangastuksen ja Jeesuksen nouseminen kuolleista tarkoittaa, että sinunkin jokainen syntisi on maksettu kokonaan. Jumala näkee sinut Jeesuksen tähden omana, rakkaana lapsenaan. Se on pääsiäisen ilosanoma: saamme uskalluksella tulla Jumalan eteen!

Markus Mäkinen-Taina

STLK:n kirjamyyntiluettelo ja hinnasto 2016	€
Aamoksen kirja, käännös ja selitys (M. Säreä)	2,50
Apostoli Paavalin Roomalaiskirjeen selitys (G. Stöckhardt)	30,00
Apostoli Pietarin ensimmäisen kirjeen selitys (G. Stöckhardt)	20,00
Elävän veden virtoja (G. A. Aho)	20,00
Erlaisia luterilaisia kirkkoja ja kirkkoliittoja (A. A. Uppala)	1,00
Helmiä (E. Voima, O. Lappalainen)	4,00
Herrani elää (R. Efraimson)	20,00
Iso katkismus, ven.-kiel. (M. Luther)	12,00
Israelin asema Uuden testamentin seurakunnassa (M. Säreä)	0,50
Jeesus elää, runokirja (G. A. Aho)	5,00
Jeesus on tosi Jumala (M. Säreä)	2,50
Katso Jumalan Karitsa (G. A. Aho)	5,00
Kirkko ja virka (C. F. W. Walther)	18,50
Kirkkokuri vaelluksen asioissa (M. Säreä)	1,50
Kirkkokysymys (A. A. Uppala)	20,00
Koetelkaa kaikki (toim. M. Säreä)	1,50
Kolossan seurakunta (M. Säreä)	2,50
Kristinoppi, (englannin-, igbon-, latvian-, liettuan-, ruotsin-, suomen-, venäjän-, vironkielinen) ..	12,00
Kristuksen kuulaisuus (M. Säreä)	8,50
Kristus meidän edestämme - Teesejä vanhurskauttamisesta (M. Säreä)	17,00
Kristus pyhän Raamatun selittäjänä (M. Säreä)	3,50
Kärsivälliset ahdistuksessa - Lohdutusta sairaille ja masentuneille	5,00
Laki ja evankeliumi (C. F. W. Walther)	20,00
Lapsikaste on raamatullinen (M. Säreä)	5,00
Lapsikaste on raamatullinen, venäjänkielinen (M. Säreä)	8,00
Luterilaiset tunnustuskirjat, ven.-kiel.	32,00
Luterilaisuus ja paavius, (sis. Schmalkaldenin uskonkohdat ja Paavin vallasta ja yliherruudesta), ven.-kiel.	10,00
Miten luterilainen kirkko selittää Vanhaa ja Uutta testamenttia (R. Preus)	5,00
Oikeasuja pastori Pätiälän muistelmiin (A. A. Uppala)	1,00
Oikea näkyvä kirkko (C. F. W. Walther)	17,00
Paavali pakanain apostoli (T. Matikainen)	8,00
Paikallisseurakunta (C. F. W. Walther)	17,00
Pyhän kasteen sakramentti (G. A. Aho)	0,50
Raamattu opettaa (Brief Statement - LCMS, suom. M. Säreä)	1,00
Raamatun arvostusta koskeva periaatelausunto (LCMS, suomen M. Säreä)	2,50
Raamattun arvostusta ja erehtymättömyydestä (S. H. Nafzger)	5,00
Rakkaimmat raamatunpaikat (toim. M. Säreä)	0,50
"Rauha teille!" Saarnakirja osa 1 (M. Säreä)	15,00
"Rauha teille!" Saarnakirja osa 2 (M. Säreä)	15,00
"Rauha teille!" Saarnakirja osa 3 (M. Säreä)	15,00
"Rauha teille!" Saarnakirja osa 4 (M. Säreä)	15,00
Rukous joka päivälle	0,50
Rukouskirja lapsille	15,00
Saarnavirka on Kristuksen käsky (M. Säreä)	17,00
Sana on elämän lähde, suomenkielinen (M. Säreä)	6,00
Sana on elämän lähde, venäjänkielinen (M. Säreä)	8,00
Seurakunnan oikeudesta ja saarnavirasta (M. Luther)	6,00
Sovituksien Sana (R. Efraimson)	20,00
Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko 1928–1968 (A. A. Uppala, M. Säreä)	1,00
Säännöt 2004 (STLK:n ja Tunn. Lut. Sk:n yhdyskuntajärjestys)	3,00
Tekijänoikeudesta maailmaan - Taustaa 1. (K. Palikko, M. Säreä)	8,00
Kehitysoopin kulisista - Taustaa 2. (K. Palikko)	10,00
Alusta viimeiseen aikaan - Taustaa 3. (K. Palikko)	12,00
Tiedän Lunastajani elävän (G. A. Aho)	20,00
Tieni johdata taivaaseen (V. Apponen)	8,00
Tunnustukselliset seurakunnat syntyvät (A. A. Uppala)	17,00
Tähän asti on Herra meitä auttanut, STLK:n 50 -vuotisjuhlaulkaisu	3,50
Taksi päiväksi (C. M.-Zorn)	20,00
Vanhin testamentin esikuvia Jeesuksesta (G. A. Aho)	2,50
Yksin uskota, (sis. Augsburgin tunnustus ja Apologia), ven.-kiel.	25,00
95 teesiä Lutherin muistovuonna 1983 (M. Säreä)	1,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 1-7 (M. Luther) ... (jäsenille 35,-)	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 8-17 (M. Luther) ... (jäsenille 35,-)	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 18-24 (M. Luther) ... (jäsenille 35,-)	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 25-31 (M. Luther) ... (jäsenille 35,-)	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 32-50 (M. Luther) ... (jäsenille 35,-)	49,00
Kirkkopostilla I, II, III ja Huonepostilla (M. Luther)	200,00
Kirkon sananpalvelijan asettamisesta (M. Luther)	10,00
Kristillisen kirkon usko ja nykyajan raamatuntutkimus (R. Preus)	3,50
Kristuksen ehtoollisesta, suuri tunnustus (M. Luther)	35,00
Raamatun inspiraatio (R. Preus)	14,50
Uskon pyhä salaisuus (J. Gerhard)	37,00
Vanhurskauttamisoppi klassisen luterilaisen ortodoksian teologiassa (R. Preus)	5,00
Voimattomalle voimaa (G. A. Aho / L. Koskenniemi)	10,00
LUTERILAINEN -lehti, vuosikerran tilaus ulkomaille 35,00, kotimaahan	25,00
Luterilainen -lehti, irtonumero (uusin nro maksullinen, vanhoja maksutta)	2,50
Lähetystyöhön tarkoitettujen suurempien kirjatilausten hinnasta voidaan neuvotella erikseen.	
Postitse tilattaessa hintaan lisätään toimituskulut	



"Ja hän meni ulos ja lähti tapansa mukaan Öljymäelle, ja hänen opetuslapsensa seurasivat häntä. Ja tultuaan siihen paikkaan hän sanoi heille: "Rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen." Ja hän vetäytyi heistä noin kivenheiton päähän, laskeutui polvilleen ja rukoili sanoen: "Isä, jos sinä tahdot, niin ota pois minulta tämä mal-

ja; älköön kuitenkaan tapahtuko minun tahtoni, vaan sinun." Niin hänelle ilmestyi taivaasta enkeli, joka vahvisti häntä. Ja kun hän oli suuressa tuskassa, rukoili hän yhä hartaammin. Ja hänen hikensä oli niinkuin veripisarat, jotka putosivat maahan. Ja kun hän nousi rukoilemasta ja meni opetuslastensa tykö, tapasi hän heidät murheen tähden nukkumasta. Niin hän sanoi heille: "Miksi te nukutte? Nouskaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen." Ja katso, hänen vielä puhuessaan tuli joukko kansaa, ja yksi niistä kahdestatoista, se, jonka nimi oli Juudas, kulki heidän edellään. Ja hän tuli Jeesuksen luo antamaan hänelle suuta. Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Juudas, suunantamisellako sinä Ihmisen Pojan kavallat?" Kun nyt ne, jotka olivat hänen ympärillään, näkivät, mitä oli tulossa, sanoivat he: "Herra, iskemmekö miekalla?" Ja eräs heistä iski ylimmäisen papin palvelijaa ja sivalsi häneltä pois oikean korvan. Mutta Jeesus vastasi sanoen: "Sallikaa vielä tämäkin." Ja hän koski hänen korvaansa ja paransi hänet. Niin Jeesus sanoi ylipapeille ja pyhäkön vartioston päälliköille ja vanhimmille, jotka olivat tulleet häntä vastaan: "Niinkuin ryöväriä vastaan te olette lähteneet miekat ja seipäät käsissä. Minä olen joka päivä ollut teidän kanssanne pyhäkössä, ettekä ole ojentaneet käsiänne minua vastaan. Mutta tämä on teidän hetkenne ja pimeyden valta." Niin he ottivat hänet kiinni ja kuljettivat pois ja veivät hänet ylimmäisen papin taloon. Ja Pietari seurasi taampana. Ja he virittivät valkean keskelle esipihaa ja asettuivat yhdessä istumaan, ja Pietari istui heidän joukkoonsa. Niin eräs palvelijatar, nähdessään hänen istuvan tulen ääressä, katseli häntä kiinteästi ja sanoi: "Tämäkin oli hänen kanssaan." Mutta hän kielsi sanoen: "Nainen, en tunne häntä." Ja hetkisen perästä näki hänet toinen, eräs mies, ja sanoi: "Sinäkin olet yksi niistä." Mutta Pietari sanoi: "Mies, en ole." Ja noin yhden hetken kuluttua vakuutti vielä toinen sanoen: "Totisesti, tämä oli myös hänen kanssaan; sillä onhan hän galilealainenkin." Mutta Pietari sanoi: "En ymmärrä, mies, mitä sanot." Ja samassa, hänen vielä puhuessaan, lauloi kukko. Ja Herra kääntyi ja katsoi Pietariin; ja Pietari muisti Herran sanat, kuinka hän oli hänelle sanonut: "Ennenkuin kukko tänään laulaa, sinä kolmesti minut kiellät." Ja hän meni ulos ja itki katkerasti."

(Luuk. 22:39-62)



Teol. tri C.F.W. Walther tunnetaan Suomessakin erityisesti hänen kirjastaan *Laki ja evankeliumi*. Hän on uudemman ajan luterilaisen puhdasoppisuuden etevimpiä miehiä, "Lutherin oppilas", kuten hän itse sanoo. Kirjan lehdillä tinkimätön selvyys opissa ja syvälinen hurskaus ovat liittyneet toisiinsa ihailua herättävällä tavalla. Kirja ohjaa lukijansa selvyvyyteen kristillisen julistuksen ja elämän kaikkein tärkeimmässä ja aina ajankohtaisessa kysymyksessä siitä, miten nuo perin erilaiset asiat, laki ja evankeliumi, on ymmärrettävä suhteessa toisiinsa sekä käytännössä erotettava. 20,-

Tri C.F. W. Waltherin kirja *Kirkko ja virka* käsittelee perusteellisesti kysymyksiä, mikä on kirkko, mikä on virka ja mikä on niiden välinen suhde. Hän tuo taitavasti esille yleisen hengellisen pappeuden oikeudet ja säilyttää samalla viran Jumalan säätämänä järjestyksenä. Kirjasta löytyy mielenkiintoista ja rakentavaa opetusta monen moneen asiaan. Se ohjaa tarkistamaan käsityksiä myös ekumeenisista kysymyksistä. Esim. voiko luterilainen yhtyä reformoituihin ehtoollisoppiin tai harjoittaa kirkollista yhteyttä katolisen kirkon kanssa? 18,50

Kirjassa *Oikea näkyvä kirkko* Walther tuo esille, että evankelisluterilainen kirkko on oikea näkyvä Jumalan kirkko maan päällä. Evankelisluterilaisella kirkolla hän tarkoittaa sellaista kirkkoa, joka opettaa ja toimii käytännössä luterilaisen opin mukaan. Oikean näkyvän kirkon Walther määrittelee näin: "Oikea näkyvä kirkko sanan rajoittamattomassa merkityksessä vääräuskoisten kirkkojen eli lahkojen vastakohtana on vain sellainen kirkko, jossa Jumalan sana saarnataan puhtaasti ja pyhät sakramentit jaetaan evankeliumin mukaisesti". Waltherin kirjojen ilmestyminen osuu sopivaan aikaan tukemaan ja vahvistamaan uskossaan niitä, jotka eivät halua mennä ajan eksytysten mukana. 17,-

Tri C.F. W. Waltherin *Paikallisseurakunta* selvittelee Raamatun, luterilaisen tunnustuksen sekä tri Lutherin ja muiden johtavien luterilaisten opettajien valossa, millainen valtiosta erillään oleva ev.lut. paikallisseurakunta on olemukseltaan, oikeuksiltaan ja velvollisuuksiltaan ja kuinka sen toiminta on järjestettävä, että kaikki tapahtuu säädyllisesti ja järjestyksessä. 17,-



Tieni johdata taivaaseen, Virpi Apponen 8,-

Kirja johdattaa kaikkia pieniä lukijoitansa taivaan tiellä. Se opettaa mukaansatempaavilla kertomuksillaan lapsentajuisesti käskyt ja Isä meidän -rukouksen.

Helmiä, Eeva Voima ja Outi Lappalainen: Kirjasen lyhyissä ja helposti ymmärrettävissä teksteissä huokuu kiitollisuus ja luja luottamus Jumalan huolenpitoon. Sopii erinomaisesti lahjaksi sekä lapsille että varttuneille. 4,-

Lapsikaste on raamatullinen, Markku Särelä. 5,-

Kirjaa suositellaan niille, jotka joutuvat tekemisiin erilaisten kastekäsitysten kanssa sekä jokaiselle, joka haluaa vahvistua uskossa Pyhän kasteen merkityksessä.

Sana on elämän lähde, Markku Särelä. 6,-

Kirja sisältää 136 hartaus- ja opetuskirjoitusta kristillisen uskon keskeisistä ja ajankohtaisista aiheista.

Sovituksen Sana 20,-

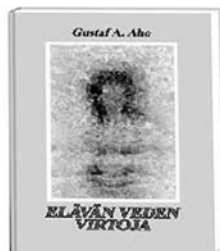
Rupert Efraimsonin saarnat ja hartaudet on julkaistu v. 1959 – 2004 Luterilainen -lehdessä. Efraimsonin teksteihin sisältyy selkeä, rohkaiseva ja uskoa vahvistava Jumalan sanan opetus.

Herrani elää! 20,-

Rupert Efraimsonin lyhyemmistä hartaus-, opetus- ja ajan-kohtaiskirjoituksista sekä runoista julkaistu kirja.

Elävän veden virtoja, Gustaf A. Aho. Toisen vuosikerran evankeliumitekstien saarnoja, jotka tarjoavat sitä kirkasta elämän vettä, jonka Jeesus antaa ja joka sammuttaa sielujen janon. 20,-

Täksi päiväksi, C. M-Zorn. Tämä kotihartauskirja on mitä monipuolisin kristillisen opin ja elämän aarreaitta. Tekijä pitäytyy uskollisesti Raamatun omaan sanan ja keskittää sanottavansa lyhyisiin ja selviin lauseisiin. 20,-





"Rauha teille" SAARNAKIRJA 15,- Kirjan eri osilla on sama hinta Markku Särelin saarnakirjan neljän kirjan sarja on nyt valmis. Hänen runsas pari vuotta kestänyt kirjoitus- ja kokoamistyönsä on nyt tullut päätökseen. Kirjat voi hankkia kirjakauppojen kautta tai seurakunnan kirjamyynnin kautta.

Kaikki kirjat ovat myös verkkokirjoina ilmaiseksi luettavina osoitteessa: www.luterilainen.com. Sieltä voi tilata kirjat myös postilähetyksenä.

Kristus meidän edestämme, Markku Säreli. Kirja on luterilaisen vanhurskauttamisopin esitys. Pyhän Raamatun ja Luterilaisten tunnustuskirjojen lisäksi kirjoittaja marssittaa esiin massiivisen määrän luotettavia luterilaisia todistajia (yli 150 Luther-sitaattia). Tekijä ei anna Pyhälle Raamatulle ainoastaan puheenvuoroa, vaan rakentaa kaiken erehtymättömälle ja pettämättömälle Raamatulle. **17,-**

Seurakunnan oikeudesta ja saarnavirasta 6,-

Mitä uskovat voivat tehdä, kun enemmistökirikko on luopunut Jumalan puhtaasta sanasta? Tässä kirjassa Luther vastaa tähän kysymykseen ja tuo mestarillisella tavalla esille uskovien Raamattuun perustuvat oikeudet. Ajankohtaista, puhuttelevaa asiaa. Käännös ja esipuhe Markku Säreli.

Saarnavirka on Kristuksen käsky 17,-

Kirja tuo Raamatusta esille saarnaviran monipuolisen aarteiston. Kristus on säästänyt tämän jalon viran sielujen autuutta ja seurakuntansa parasta ajatellen. Jokainen Jumalan lapsi tarvitsee seurakunnan, jossa hän saa sielulleen Vapahtajan tahtoman hoidon. Oikein opettavat, laumaansa rakastavat sananpalvelijat ovat siinä suuressa merkityksessä. Kirja on ajankohtainen Se tuo esille Raamatusta myös sellaisia asioita, joita paimenet eivät ole valitettavasti aina seurakunnalleen opettaneet.

Kristuksen kuuliaisuus 8,50,-

Markku Särelin ajankohtainen teos. Kirja on yhteenveto siitä mitä Raamattu opettaa meille Kristuksen elämän ja ristinkuoleman merkityksestä lunastuksessa. Erityisesti se vastaa kysymykseen: Oliko Kristus oman persoonsa puolesta velvollinen täyttämään lain.



"Herra nousi haudastaan!" Näin se kaikui viesti voiton.

Riemun toi se tullessaan, murheenyöhön aamunkoiton.

Hälventäin ja haihduttain tuskat pitkäperjantain.

"Herra nousi", viesti tää kaikuu yhä alaa voittain. Yöstään kansat heräjä, Herraa kuullen, kunnioittain.

Mutta vielä kuuluu vaan, "menkää kaikkeen maailmaan!"

*Vielä, vielä laajentuu Ruhtinaamme valtakunta,
Kunnes eessään kumartuu kerran kansat kaikkialta.
Silloin kaikuu kaikki maa Ylös nousseen kunniaa!*

Simo Korpelan (1863-1936)

*Pastori
Edward Brockwell
60 vuotta*



Luterilainen toivottaa siunattua syntymäpäiväjuhlaa pastori Edward Brockwellille, joka täyttää 60 vuotta 20.3.2017. Jumala antakoon viisautta, rakkautta ja voimaa, jotta saamme iloita innostavasta opetuksesta niin Jyväskylässä kuin leireillämmekin!

Mika Bergman

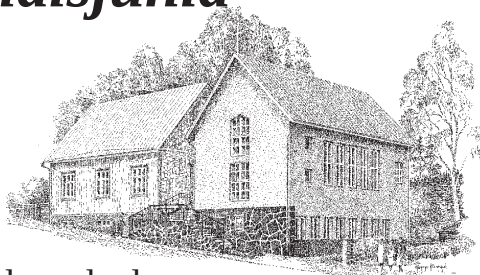
Kristuksen ylösnousemus – iankaikkinen riemu **Pääsiäisjuhla**

16.4.2017

Lahden kirkossa,

Rajakatu 7

alkaen klo 11.00



Ohjelma:

11.00 ehtoollisjumalanpalvelus

(liturgia MMT, saarna MB)

12.15 lounas (10€/hlö, lapset 0€)

13.45 päiväjuhla:

hartaus: 1.Kor 15:55–57 (EB)

opetuspuhe: Jes 29:9 (KN)

opetuspuhe: Ap.t. 10:39–43 (VH)

hartaus: (DP)

Lisäksi Siionin kanteleen lauluja ja musiikkia

Sydämellisesti tervetuloa!

Helatorstain juhla, Turku 25.5.2017

11.00 Ehtoollisjumalanpalvelus, saarna MM-T,

liturgia ja rippisaarna MB

13.30 Päiväjuhla

Hartaus Joh. 17:9-10 DP

Herramme taivaallinen esirukous puolestamme VH

Hartaus Jes. 53:12 MB

Lisäksi Siionin kanteleen lauluja ja musiikkiohjelmaa



**SUOMEN
TUNNUSTUKSELLINEN
LUTERILAINEN
KIRKKO**

Toimintatiedot

Helsinki, Fabianinkatu 13 A 1, *jumalanpalvelus* sunnuntaisin klo 11. HPE 19.3., 9.4., 23.4., 7.5., 21.5. ja 27.5. Huom! Ei jumalanpalvelusta su 16.4. eikä 28.5. *Pyhäkoulu*: ole yhteydessä pastori Markus Mäkinen-Taina. Kirkkokunnan kokous la 27.5. klo 11 alkaen.

Hämeenlinna, Saaristenkatu 22: *jumalanpalvelus* (HPE) klo 15: 2.4., 7.5. ja 21.5. Kiirastorstain ehtoollisenvietto 13.4. klo 18. *Raamattutunti ja pyhäkoulu* (paikka vaihtelee, kysy Dani Puolimatkalta lisätietoja): niinä sunnuntaina, kun ei ole jumalanpalvelusta klo 15. Poikkeus: Ei tilaisuutta 19.3., 26.3., 16.4., 30.4. eikä 28.5.

Joensuu, *jumalanpalvelus* (HPE) su 2.4., 23.4. ja 14.5.

Jyväskylä, Ansaritie 5 A 21, *jumalanpalvelus* parillisten viikkojen sunnuntaisin klo 16.

Kokkola, *jumalanpalvelus* (HPE) to 23.3., pe 7.4. ja to 4.5. klo 18.30

Kyyjärvi, *jumalanpalvelus* (HPE) to 4.5. klo 14

Lahti, Rajakatu 7, *jumalanpalvelus* (HPE) sunnuntaisin klo 16. Huom! Ei jumalanpalvelusta su 28.5. *Raamattutunti* ke 22.3., 5.4., 19.4., 3.5., 17.5. ja 31.5. klo 14.

Pori, *jumalanpalvelus* (HPE) Marttala (Valtakatu 7) Joka kuukauden toinen sunnuntai klo 16: 9.4., 7.5. (Huom! Poikkeuksellisesti kuukauden ensimmäinen sunnuntai)

Siitamaaja, Siitamaaja 33, Orivesi: Talvileiri 17.–19.3. *Jumalanpalvelus* (HPE) 19.3. klo 11. *Nuortenpäivät ja esirippileiri* 28.–30.4. *Jumalanpalvelus* 30.4. alkaen joka sunnuntai klo 11. Poikkeus: ei tilaisuutta 28.5.

Tampere, *jumalanpalvelus* Marttala-sa Hämeenpuisto 39A joka sunnuntai klo 11 23.4. asti, jonka jälkeen jumalanpalvelukset siirtyvät Siitamajalle. HPE kuukauden 2. ja 4. sunnuntai. *Jeesuksen kuolinhetken hartaus* pitkä-näperjantaina 14.4. klo 15. Poikkeus: ei tilaisuutta 19.3. eikä 16.4. *Raamattutunti* joka kuukauden kolmas torstai klo 18. Paikka vaihtelee. Nuorten aikuisten ilta 22.3., 5.4., 26.4., 10.5. ja 31.5. klo 18:30. Paikasta lisätietoja pastori Vesa Hautalalta.

Turku, Vähä-Hämeenkatu 12, *jumalanpalvelus* (HPE) 25.3. ja 22.4. klo 15. *Helatorstain juhla* 25.5. klo 11. alkaen.

Tyrnävä, *jumalanpalvelus* (HPE) pe 5.5. klo 15.30

Vaasa, Marttala, Kirjastonkuja, *jumalanpalvelus* (HPE) la 25.3., 8.4. ja 6.5. klo 11

Pastori Mika Bergman Urheilukatu 24 A 8, 00250 Helsinki.

Puh. 040 865 0372.

mika.bergman@luterilainen.com

Pastori Edward Brockwell Ansaritie 5 A 21. 40520 Jyväskylä.

Puh. 050 433 1100.

edward.brockwell@luterilainen.com

Pastori Vesa Hautala Atomikatu 6 A 12, 33720 Tampere.

Puh. 040 844 5368.

vesa.hautala@luterilainen.com

Pastori Markus Mäkinen-Taina

Siltavoudintie 1 B 16, 00640 Helsinki. Puh. 040 752 1156.

markus.makinen@luterilainen.com

Pastori Kimmo Närhi Luhtikatu 3 A 6, 15500 Lahti.

Puh. 040 7567 659.

kimmo.narhi@luterilainen.com

Pastori Dani Puolimatka Hilpi Kummilan tie 16 A 10 13200 Hämeenlinna. Puh. 044 080 2861. dani.puolimatka@luterilainen.com

Sisällys:

Kristityn puolustuksena on Herra Kristus, Martti Luther.....	54
Risti vain, MB.....	55
Hänelle luettiin meidän syntimme, KN.....	56
Sikiämisellään hän pyhitti sikiämisemme, VH.....	57
Kristuksen syntyminen ja meidän uusi syntymämme, DP.....	58
Lain Herra lain alaisena, MB.....	59
Kristuksen kaste ja meidän kasteemme, MB.....	60
Kristuksen taistelu Getsemanessa, KN.....	61
Jumala ristiinnaulittiin, VH.....	63
Jumalan Poika hylättiin, VH.....	64
Kuolema on kukistunut kuolemalla, VH.....	65
Helvetti on voitettu, DP.....	66
Käärmeen pää on murskattu, KN.....	67
Kristus on noussut kuolleista, synnit on otettu pois, DP.....	68
Olemme nousseet Kristuksen kanssa kuolleista, EB.....	69
Koska Kristus on noussut kuolleista, mekin kerran nousemme, KN.....	74
Kristuksen taivaallinen palvelus edestämme, KN.....	75
Kaksi lahjaa, MB.....	76
Miksi Jeesus ei kelpaa? MB.....	78
Valmistaudun pääsiäiseen, DP.....	79
Hyvä kuolema, MB.....	81
Yksimielisyyden ohje sekä ote siitä, MB.....	83
Hartaus ja rukous kiirastorstaille, DP.....	84
Hartaus ja rukous pitkäperjantaille, KN.....	85
Pääsiäisaamun hartaus ja rukous, VH.....	86
Kirja-arvostelu, MB.....	88
Lapsille, MM-T.....	90
Luuk. 22:39-62.....	92
Runo, SK.....	97
Ilmoituksia ja kirjoja.....	94-98
Toimintatietoja.....	99
Kansi: Kristuksen työ, Kimmo Pälikkö	

Seurakuntien tilinumeroita: Tampere: FI74 5700 0220 0405 23,
Helsinki: FI75 1270 3000 0189 73. Luterilainen-lehti, tilausmaksut ja lahjoitukset
Luterilaiselle: FI15 8000 1700 3033 09.Kirkkokunta: 1) FI86 2205 1800 0215 59.
Pyydetään merkitsemään viitenumerot seuraavasti: kotimaan työ 4200, ulkolähetys
7003, opintorahasto 7100. 2) Kirjamyynti FI44 8000 1801 4770 85.

Julkaisija: Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko.
Tilaushinta 2016: Kotimaassa 25 e vuosikerta, ulkomaille 35 e
Toimitus: Päätoimittaja: : Mika Bergman, Urheilukatu 24 A 8, 00250
Helsinki. Puh. 040-8650372. Sähköposti: mika.bergman@luterilainen.com
Taitto, kuvitus: Kimmo Pälikkö.
Tilaukset, osoitteenmuutokset yms. pyydetään lähettämään joko tavallisena
postina tai sähköpostina os.: Luterilainen c/o Johanna Hautala, Atomikatu
6A, 33720 Tampere. Sähköposti:johanna.hautala@luterilainen.com. Jos se
ei ole mahdollista, niin muutokset voi antaa puhelimitse päätoimittajalle.
Tilausmaksut, Luterilainen-lehden pankkitilille numero: FI15 8000 1700
3033 09 Kirkon internet-sivut: www.luterilainen.com